

Bu kitabı neden okumalıyım?

Allah bize şunu tavsiye ediyor: "Her şeye bakın, iyi olana sımsıkı sarılın". Bu kitapta ele alınan konuyla ilgili tüm gerçeği zaten bildiğinizi ve bu nedenle onu okuma gereği duymadığınızı düşünebilirsiniz. Ancak Tanrı'nın sözü şöyle diyor: "İnsanın yüreği aldatıcıdır; Onu kim tanıyacak? Bir konu hakkında zaten her şeyi bildiğimizi ya da o konu hakkındaki gerçeği bildiğimizi düşünsek bile, Tanrı bizi kavramlarımızı gözden geçirmeye davet eder, çünkü bilmeden yanılabiliriz. İsa, kilisesinin son günlerdeki ruhi durumu hakkında şöyle dedi: "Zengin ve halim yerindeyim, hiçbir şeye ihtiyacım yok diyorsunuz ve mutsuz olduğunuzu değil, perişan olduğunuzu biliyorsunuz. fakir, kör ve çıplak." İsa, son günlerin kilisesinin, gerçeğe sahip olduklarını düşünmelerine rağmen bunu yapmayan kişilerden oluşacağını biliyordu. Yanılmışlardı ve bunu bilmiyorlardı. Bu yüzden onlar hakkında "siz bilmiyorsunuz bile" diyor.

Bu son günlerde Tanrı'nın kilisesinin bir parçası olduğumuza inanıyor muyuz? İnanıyormusun? Yani biz de İsa'nın tanımladığı - aldatılmış ve "hatta haberi bile olmayan" kişilerin bir parçası olabiliriz. Dolayısıyla bu kitabı okumak ve inancımızın Kutsal Kitap testine dayanıp dayanamayacağını görmek için iyi bir nedenimiz var. İlahi öğüde kulak verelim: "Her şeye bakın, iyi olana sımsıkı sarılın".

İlahi Vasfı incelemekten korkmalı mıyız?

Bir süre Tanrı'nın sözünü okuyan veya kilise ayinlerine katılan herkesin, Tanrı'nın kim olduğu veya Kutsallığı kaç kişinin oluşturduğu konusunda kişisel bir kavrama sahip olması mümkündür ve çok muhtemeldir. Ayrıca inançlarından dolayı belli bir korkuları olması da mümkündür ve neden Tanrı'ya karşı günah işleme korkusu nedeniyle bu konuyu inceleme korkusu olmasın? Bu korku çeşitli nedenlerle ortaya çıkabilir. Bu bölümde bunların hepsine değinmek niyetinde değiliz ancak bu konunun incelenmesine yönelik en yaygın itirazlardan bazılarını değinmek istiyoruz.

Kutsal Ruh'a karşı işlenen günah

Pek çok kişi, muhtemelen Hıristiyanların büyük çoğunluğu, Kutsal Ruh'un bir Tanrı olduğuna, "Kutsal İlahi Teslis"in bir parçası olduğuna inanır. Bu nedenle, Kutsal Ruh'a karşı günah işleme korkusuyla, O'nun "kişiliği" ve işiyle ilgili herhangi bir materyali incelemekten korkuyorlar.

Çünkü İncil'e göre bu günah affedilemez:

"Size doğrusunu söyleyeyim, insanoğullarının her şeyi, günahları ve küfürleri bağışlanacak. Ama Kutsal Ruh'a küfreden kişi sonsuza dek affedilemez, çünkü o sonsuz günahın suçlusudur." Markos 3:28, 29

Ancak Kutsal Ruh'a karşı işlenen günahın ne olduğunu anladığımızda bu korku ortadan kalkar. İsa neden Kutsal Ruh'a küfreden kimsenin affedilemeyeceğini söyledi? Yukarıdaki ayetin devamında şu ayet açıklanmaktadır:

"Bu, onların: 'Ona kötü bir ruh girmiştir' demelerinden dolayıdır." Markos 3:30

Ferisiler, İsa'nın mucizelerini gerçekleştirirken kirli bir ruhun (cin) etkisine girdiğini söylediler. İsa'nın Tanrı'nın gücüyle mucizeler yaptığını biliyoruz (Elçilerin İşleri 2:22). Ferisiler, İsa'nın bunları Şeytan'ın gücüyle yaptığını söyleyerek, Tanrı'nın Ruh'u'nun işini Şeytan'a atfediyordu. Fakat bunu bilgisizlikten yapmadılar çünkü ellerinde İsa'nın işlerinin Kutsal Yazılarla uyumlu olduğuna dair ikna edici kanıtlar vardı.

Tanrı'nın "günah" konusunda mahkum ettiği kişi Kutsal Ruh'tur Yuhanna 16:8. Ferisiler, Tanrı'nın Ruh'u'nun işleyişini Şeytan'a atfederek, Tanrı'nın kendilerini günah konusunda mahkum edebileceği araçları kasten reddediyorlardı. Tanrı'nın onları tövbeye yönlendirebileceği Ruh'tan başka hiçbir yol yoktu. Ferisiler, Tanrı'nın sağladığı araçları reddederek günahlarından tövbe etmeyeceklerdi ve bu nedenle affedilemezlerdi. Bu nedenle günahı affedilemezdi. Ferisilerin günahı, Kutsal Ruh'un işini gönüllü olarak Şeytan'a atfetmekti. İsa bunu yaptıktan sonra Kutsal Ruh'a karşı günah işlediklerini söyledi. Birçok kişi Kutsal Ruh'a karşı günah işlemenin onun "kişiliğini" veya "kutsallığını" inkar etmek anlamına geleceğini anlıyor. Ancak Allah'ın Sözü'ne göre durumun böyle olmadığını burada gördük.

Tanrı'yı İnkâr Etmek – Elçilerin İşleri 5:3, 4

Birçoğunun sahip olduğu bir başka korku da Kutsal Ruh'un "Kutsallığını" sorgulayarak Tanrı'yı inkar etmektir. Onları bu şekilde düşünmeye sevk eden ana metin Elçilerin İşleri 5'te bulunmaktadır:

"O zaman Petrus şöyle dedi: Ananias, Şeytan neden tarlanın değerinin bir kısmını bir kenara bırakarak Kutsal Ruh'a yalan söylemek için yüreğini doldurdu? ... Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söyledin." Elçilerin İşleri 5:3, 4

Birçoğu yukarıdaki metne dayanarak aşağıdaki karşılaştırmayı yapıyor:

Ananias Kutsal Ruh'a yalan söylediğinde Tanrı'ya da yalan söylemişti. Bu nedenle Kutsal Ruh Tanrı'dır. Ancak bu mantık, her ne kadar mantıklı gelse de, Elçilerin İşleri kitabının yazarının öğrettiği gerçekle ya da Pavlus'un öğretileriyle örtüşmemektedir. 20. bölümde Kutsal Ruh'un kim olduğunu söylediklerine bakın:

" Kendi kanyla satın aldığı Tanrı'nın kilisesine çobanlık etmek için kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak atadığı tüm sürüye iyi bakın ." Elçilerin İşleri 20:28

Elçilerin İşleri kitabının yazarı ve yukarıdaki ayette geçen sözleri söyleyen elçi Pavlus, kiliseyi kendi kanyla satın alan kişinin Kutsal Ruh olduğunu doğrulamaktadır.

Bizim için kanını döken bu kişi kim? Nasıl İsa olunacağını biliyoruz. Elçilerin İşleri kitabının yazarı bu pasajda "Kutsal Ruh" derken İsa'dan bahsediyordu. Elçilerin İşleri kitabının herhangi bir yerinde "Kutsal Ruh" terimini okuduğumuzda, yazar bizim de kendisiyle aynı anlayışa sahip olmamızı bekler; bu, kiliseyi kendi parasıyla satın alan İsa'dır.

kan. Metnin bize söylediği şey, Ananias'ın Petrus'a yalan söylediğini düşünmesine rağmen gerçekte İsa'ya ve Tanrı'ya yalan söylediğidir. Ananias'ın yalanını Petrus'a İsa aracılığıyla açıklayan Tanrı'ydı; ve Ananias hem O'na hem de İsa'ya yalan söyledi. Bu durum Allah'ın vahyinin ilkesini ortaya koymaktadır. Vahiyi İsa'ya verir, o da bunu insanlara gönderir. Bu prensip Vahiy 1'de sunulmaktadır:

"Tanrı'nın, yakında gerçekleşmesi gereken şeyleri kullarına göstermesi için Kendisine verdiği İsa Mesih'in vahyi " Apoc. 1:1.

Sıraya dikkat edin:

(1) Tanrı – şunlara vahiy verir:

(iki) İsa – kendini gösteren

(3) hizmetçiler (Elçilerin İşleri 5'te hizmetçi Petrus'tu).

Ananias, hizmetkarına (Petrus) yalan söylediğini düşünüyordu, ancak İsa'ya (Kutsal Ruh) ve İsa aracılığıyla vahiy veren Tanrı'ya yalan söylediğini bilmiyordu.

Kutsal Ruh teriminin yalnızca Elçilerin İşleri metnini değil, İsa'yı kastettiği açıktır. Pavlus Korintlilere inandığının bu olduğunu bildirdi:

"Çünkü bugüne kadar eski antlaşmayı okuduklarında aynı perde hâlâ duruyor; bu perdenin Mesih'te kaldırıldığı onlara açıklanmıyor. Ama bugün bile Musa okunduğunda kalplerin üzerine perde çekiliyor. Ancak onlardan herhangi biri Rabb'e döndüğünde, onlardan perde kaldırılır. Artık Ruh Rab'dir" II Korintliler 3:14-17

Pavlus, Yahudilerden herhangi biri Rab olan Mesih'e döndüğünde perdenin ondan kaldırıldığını söyledi. Daha sonra bu Rab, Mesih'in Ruh olduğunu doğrular. Metin açıktır.

Kutsal Ruh Yorganı

Pavlus'un İsa Mesih'in Kutsal Ruh olduğuna inandığını gördük. Tanrı'nın sözü, Pavlus'un bu gerçeği insanlardan değil, bizzat İsa'dan öğrendiğini bildirir:

"Fakat şunu bilmenizi isterim, kardeşler, vaaz ettiğim müjdenin insana göre olmadığını, çünkü onu insandan almadım ya da ondan öğrenmedim, ancak İsa Mesih'in vahiy yoluyla öğrendim." Gal. 1:11, 12

İsa'nın kendi öğretileriyle çelişmediğini biliyoruz. Henüz yeryüzündeyken Kutsal Ruh'un işi hakkında konuştu ve O'nu "Tesellici" olarak adlandırdı:

"Ve Baba'ya dua edeceğim ve O, size başka bir Yardımcı, sonsuza kadar sizinle birlikte olsun diye, dünyanın kabul edemeyeceği gerçeğin Ruhunu verecektir, çünkü O'nu görmez ve tanımaz; Onu tanıyorsun, çünkü o seninle yaşıyor ve senin içinde olacak." Yuhanna 14:16, 17

İsa'nın öğrencilerine Tesellici'yi, yani hakikatin Ruhu'nu zaten tanıdıklarını söylediğine ve bunun nedenini de belirttiğine dikkat edin:

"Onu tanıyorsun, çünkü o seninle yaşıyor ve senin içinde olacak." Yuhanna 14:17

Üç buçuk yıl boyunca öğrencilerle birlikte kim yaşamıştı? Onlarla birlikte yaşayan kişi İsa'ydı. İsa öğrencilerine Teselliciden bahsederken Kendisinden bahsettiğini açıkça belirtti. İsa'nın şu sözleri bu düşünceyi güçlendirmektedir:

"Sizi yetim bırakmayacağım, yanınıza geleceğim." Yuhanna 14:18

Yukarıdaki cümlede İsa, öğrencilerine Tesellici olarak geri dönecek kişinin Kendisi olduğunu açıkça belirtmişti. Ancak yine de İsa'nın ikinci gelişinden söz ettiği düşünülebilir. Öğrencilerinin böyle bir sonuca varmalarını engellemek için İsa şöyle devam etti:

"Fakat kısa bir süreliğine dünya beni artık görmeyecek; ama beni göreceksin; çünkü ben yaşıyorum, sen de yaşayacaksın." Yuhanna 14:19

Kutsal Kitap, İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geldiğinde "her gözün onu göreceğini" bildirir. (Vahiy 1:7); buna dünyadaki herkes dahildir. Fakat İsa Tesellicinin gelişinden bahsederken şunu söyledi: "Dünya artık beni görmeyecek; ama beni göreceksin." İsa'nın yeryüzüne ikinci gelişinden değil, yalnızca inanlıların Kendisini kabul edeceği bir Teselli Edici olarak gelişinden söz ettiği açıktır. Bazıları, İsa'nın "başka" bir Tesellici göndereceğini söylediği için kendisinden değil, başkasından bahsettiğine inanıyor. Ancak, gördüğümüz gibi, bizzat İsa öğretmek istediği şeyin bu olmadığını açıkladı. "Öteki", Kendisine gönderme yapıyordu. İsa kendisinden sıklıkla üçüncü tekil şahıs olarak söz ediyordu. "Ben" demek yerine Kendinden başka biri olarak bahsetti. Bazı örneklerle bakın:

"Ve dağdan indiklerinde İsa onlara şu emri verdi: İnsanoğlu ölümden dirilinceye kadar, bu rüyayı kimseye anlatmayın." Matta 17:9

"Çünkü Yunus nasıl üç gün üç gece büyük balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağırında kalacaktır." Matta 12:40

"Onlar konuşurken ve tartışırken İsa da onlara yaklaştı ve onlarla birlikte gitti. Ancak gözleri sanki onu tanımaktan alıkonulmuştu... Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: Ey aptallar ve peygamberlerin söylediği her şeye inanma konusunda yavaş kalpliler!

Mesih'in acı çekmesi ve O'nun yüceliğine girmesi uygun değil miydi? Ve Musa'dan başlayarak bütün peygamberleri geçerek, bütün Kutsal Yazılarda kendisi hakkında söylenenleri onlara açıkladı." Luc. 24:15, 16, 26, 27

Yukarıdaki metinlerde İsa'nın bahsettiği "İnsanoğlu" ve "Mesih" kimdi?

Kendisi; ama sanki başka biriymiş gibi konuşuyordu. Bu, kendisini yüceltmek için İsa hakkında konuşmanın bir yolu ve bizim örnek almamıza değer. Aynı durum Tesellici ile ilgili Yuhanna 14:16 için de geçerlidir. Mesih Kendisinden sanki başka birine aitmiş gibi söz ediyor

kişi ("diğer" kelimesinin kullanılmasının nedeni de budur). Mesih'i tanıyan ve konuşma tarzına aşına olan herkes, O'nun Kendisi hakkında konuştuğunu bilir.

Yorgan hakkında daha fazla şey biliyor olmamız uygundur. Onun İsa olduğunu biliyoruz, ama şahsen İsa olacak mı, olmayacak mı? İsa'nın öğrencilerine hitaben söylediği sözleri dikkatle okuyalım:

"Teselli edici... O'nu tanıyorsun, çünkü O seninle yaşıyor ve senin içinde olacak." Yuhanna 14:16, 17

Yorgan nerede olabilir? Öğrencilerin içinde. Mesih cennete döndükten sonra bizzat cennette olacak ve insanların kâhini ve Aracısı olarak hareket edecekti. Elçiler bunu o kadar iyi biliyorlardı ki Pavlus şunu yazdı:

"Şimdi söylediklerimizin özü şudur ki, Rabbin belirlediği kutsal yerin ve gerçek çadırın hizmetçisi olarak, göklerde Majestelerinin tahtının sağında oturan böyle bir başkâhinimiz var. dikilmiş, insan değil... Çünkü Mesih, gerçek olanın bir örneği olarak, elle yapılmış bir tapınağa değil, şimdi bizim için Tanrı'nın huzuruna çıkmak üzere bizzat göğe girdi" İbr. 8:1,2; 9:24

Mesih, insanlara aracılık etmek için kişisel olarak cennette bulunsa da, Ruhu aracılığıyla inanlıların yüreklerinde yaşayacaktı. Tesellici Mesih'tir, evet, ama şahsen değil, Mesih'in Ruhu olarak. Paul'ün anladığı tam olarak buydu:

"Ve siz oğullar olduğunuz için Tanrı, Oğlunun Ruhunu yüreklerimize gönderdi " Gal. 4:6

"Ve eğer bir kimsede Mesih'in Ruhu yoksa , o kişi O'nun değildir." ROM. 8:9

Mesih, Ruhu aracılığıyla inanlıların yüreklerinde yaşayacaktı. Ruh bencil iradeleri bastırır ve tüm düşünceleri Mesih'e teslim eder. Pavlus, Tesellici olan Mesih'in Ruhu'nu yüreğine alarak şunu söyleyebildi: "Ben artık yaşamıyorum, ama Mesih bende yaşıyor" Gal. 2:20.

"Ruh" kelimesinin Kutsal Kitaptaki anlamı nedir?

Eski pagan dinleri ve maneviyat, ruhun, ilişkili olduğu kişinin bedeninden bağımsız bir varlık olduğunu öğretir. Ancak bu, "ruh" sözcüğünün Kutsal Kitaptaki tanımı değildir. Orijinalden çevrilen "ruh" kelimesi aynı zamanda "nefes", rüzgar anlamına da gelir. Yuhanna 20'de bu çok açık bir şekilde öğretiliyor:

"Sonra İsa onlara tekrar şöyle dedi: Size esenlik olsun! Babanın beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum. Ve bunu söyledikten sonra üzerlerine üfledi ve onlara şöyle dedi: Kutsal Ruh'u alın." Yuhanna 20:21, 22

İsa öğrencilerinin üzerine üfleyerek şöyle dedi: "Kutsal Ruh'u alın". Öğrenciler için Kutsal Ruh'un bir insan değil, İsa'nın nefesi gibi olduğu açıktı.

Spiritüalizmin belirttiği gibi bedenden bağımsızdır. Kutsal Kitap bize bu nefesin doğası (neyden yapıldığı) hakkında kesin bir tanım vermez, ancak bunun inanlıları günaha, doğruluğa ve yargıya ikna ettiğini (Yuhanna 16:8), yaşamlarını yönlendirip yönlendirdiğini söyler. inananlar (Elçilerin İşleri 16:7), insanlara Tanrı'nın işini yapma gücü verir (I Korintliler 7:7-10), kötü arzularımızı bastırır (Gal. 5:16) ve yaşamlarımızı dönüştürür (Gal. 5:22, 23) . Başka bir deyişle onun hakkında bilmemiz gerekenleri bize açıklamaktadır.

Tanrı'nın Ruhü ve Mesih'in Ruhü

Mesih'in Ruhü'nun, öğrencilerine üflediği Teselli Edici Ruh olduğunu daha önce görmüştük. Ancak bazen Kutsal Kitapta "Tanrının Ruhü" terimini okuruz:

"Ama eğer Tanrı'nın Ruhü içinizde yaşıyorsa, siz bedende değil, Ruh'tasınız. Ve eğer bir kimsede Mesih'in Ruhü yoksa, o kişi O'nun değildir. ... Eğer İsa'yı ölümden diriltenin Ruhü içinizde yaşıyorsa, Mesih İsa'yı ölümden dirilten O, aynı zamanda içinizde yaşayan Ruhü aracılığıyla ölümlü bedenlerinize de hayat verecektir." Romalılar 8:9, 11

Yukarıdaki metin, Mesih'i ölümden dirilten Baba'nın bir "Ruhundan" ve Mesih'in başka bir "Ruhundan" açıkça söz eder. Bunlar iki farklı Ruh mu olacak, yoksa her ikisinin de paylaştığı aynı Ruh mu olacak? İsa, Yuhanna 15:26'da konuya ışık tutuyor:

"Ama Baba'dan size göndereceğim Yardımcı , O'ndan çıkan Gerçeğin Ruhü geldiğinde" Yuhanna 15:26

İsa, göndereceği Teselli Edici Ruh'un, yani Kendi Ruhü'nun Baba'dan geldiğini ve Baba'dan çıktığını söylemiştir. Teselli Edici Ruh'un aynı zamanda Tanrı'nın Ruhü olduğu açıktır. İsa Babanın Ruhunu bize nasıl gönderebilir? Elçilerin İşleri kitabında okuyalım:

"Hepimizin tanık olduğu bu İsa Tanrı dirildi. Bu nedenle Tanrı'nın sağına yüceltildi ve Baba'dan Kutsal Ruh'un vaadini alarak gördüğünüz ve duyduğunuz şeyi döktü." Elçilerin İşleri 2:32, 33

Elçilerin İşleri 10:38 "Tanrı , her yere giden, iyilik yapan ve İblisin zulmüne uğrayan herkesi iyileştiren Nasıralı İsa'yı Kutsal Ruh ve kudretle nasıl meshetti?" Elçilerin İşleri 10:38

Kutsal Kitap İsa'nın Kutsal Ruh'u Baba'dan aldığını bildirir. Tanrı, İsa'yı Ruhü ile meshetti ve sonra İsa onu soluyup öğrencilerinin üzerine döküldü. İsa'nın Tanrı'nın Ruhunu alması gibi, Tanrı'nın Ruhü ile Mesih'in Ruhunun aynı olduğu açıktır. İsa'nın kendisi Baba'ya ait olanların kendisine ait olduğunu söyledi:

"İsa bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırdı ve şöyle dedi: Baba, saat geldi; Oğlunu yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin... benim her şeyim Senindir ve seninkiler benimdir" Yuhanna 17:1, 10

Dolayısıyla İsa'nın sahip olduğu Ruh, Baba'nın Ruhudur ve İncil'de tek bir Ruh'un var olduğunu belirttiği için bunun ancak böyle olabileceğini görüyoruz:

"Yalnızca tek beden ve tek Ruh vardır " Efesliler 4:4

Baba'nın ve Oğul'un bir Ruh'u yoktur. İkisi de aynı. Daha sonra eşitliğin doğru olduğunu görüyoruz:

Tanrı'nın Ruh'u = Mesih'in Ruh'u (yalnızca 1 ruh).

Kutsal Ruh bir kişi midir?

Öğrenciler Kutsal Ruh'un bir kişi olduğunu anlamadılar. Böyle bir kavramı kabul etmeli miyiz?

Tanrı'nın Sözü'nü araştıralım:

"Hepimizin tanık olduğu bu İsa Tanrı dirildi. Bu nedenle Tanrı'nın sağına yüceltilmiş ve Baba'dan Kutsal Ruh'un vaadini alarak gördüğünüz ve duyduğunuz şeyi döktü ." Elçilerin İşleri 2:32, 33

Yukarıdaki pasaj, Kutsal Ruh'un Pentekost'ta öğrencilere dökülmesinden bahsediyor. Burada Mesih'in Kutsal Ruh'unun bir kişi olarak sunulup sunulmadığını belirlememize yardımcı olacak iki anahtar kelime vardır: Bunlar: "dökülmüş" ve "bu".

Metin, Mesih'in Kutsal Ruh'u öğrencilerinin üzerine "döktüğünü" belirtir. Birinin üzerine su, yağ, süt ve daha fazlasını dökülebiliriz. Ama bir insanı dökülebilir miyiz? Hayır, imkansız. Dökülen Kutsal Ruh'un bir kişi olmadığı açıktır. Hatta olamazdı, çünkü Pentekost'ta olduğu gibi bir kişi nasıl 120 kişinin üzerine "dökülebilir"?

Pasajda elçi ayrıca Kutsal Ruh'a atıfta bulunarak, İsa'nın gördüğünüz "bunu" döktüğünü belirtiyor.

"Bu" kelimesi bir kişiye atıfta bulunmak için kullanılabilir mi?

Bakalım: Birinin sizden bahsederken şöyle demesini ister misiniz: yani bize "bu" geldi? Hatta güvenmiş olman bile mümkün, değil mi? "Bu" kelimesi kişisel olmayan nesnelere ve şeylere atıfta bulunmak için kullanılır, ancak asla bir kişiye atıfta bulunmaz. Elçinin "bu" kelimesini Mesih'in Kutsal Ruh'u'na atıfta bulunmak için kullanması onun bir kişi olmadığını göstermektedir. Eğer ilahi bir kişi olsaydı, elçi ona bu kadar saygısız davranmazdı.

Ayrıca Kutsal Ruh'un Kutsal Kitap'ta sunulan sembollerini de hatırlıyoruz:

su (Yuhanna 7:37-39), yağ (Zech. 4:2-6) – her zaman biçimsiz bir şeye benzer; bir kişiyi asla hatırlamazlar.

Kutsal Ruh'un kişisel özellikleri

İncil'in farklı yerlerinde Kutsal Ruh'a atfedilen kişisel eylemlere atıfta bulunuruz. Ruh'un inlediği, aracılık ettiği, acı çektiği, konuştuğu vb.'nin söylendiği pasajlar buluyoruz. Ne demek istiyorlar? Bazılarını inceledikten sonra bunu anlamak zor değil. Kutsal Kitap, insanın ruhu ile Tanrı'nın Ruhunu arasında, bunları anlamamıza yardımcı olan bir karşılaştırma sunar. Bu karşılaştırmayı ve ayrıca İncil'in insan ruhundan nasıl söz ettiğini iyi anlamaya çalışalım. O zaman Kutsal Ruh'la ilgili kişisel nitelikleri sunan pasajları anlamak kolay olacaktır:

"Çünkü bir insanın eşyalarını, içindeki kendi ruhundan başka kim bilebilir? Aynı şekilde Tanrı'ya ait şeyleri de Tanrı'nın Ruhunu dışında hiç kimse bilemez." I Korintliler 2:11

İnsan ruhunun kendisinden bağımsız bir varlık olmadığını daha önce görmüştük. Dolayısıyla yukarıda kullanılan "ruh" kelimesi bunu kastetmiyor. Dikkatli bir okuma, "ruh" kelimesinin insan aklını ifade etmek için kullanıldığını gösterir.

Beş ayet sonra, Korintlulara mektubun Yazarı, şunu ifade ederek, kastettiği şeyin bu olduğunu doğruluyor: "Rab'bin ona talimat verebileceğini kim bilebilirdi? Ama Mesih'in düşüncesine sahibiz ." I Korintliler 2:16.

Hatta yukarıdaki metinde "ruh" sözcüğünü "akıl"la değiştirdiğimizde metnin netleştiğini görüyoruz:

"Çünkü bir insanın eşyalarını, içindeki kendi ruhundan (kendi aklından) başka kim bilir? Aynı şekilde Tanrı'ya ait şeyleri de Tanrı'nın Ruhunu dışında hiç kimse bilemez." I Korintliler 2:11

Bu metinde insan için geçen "ruh" kelimesinin anlamını anladıktan sonra, metnin kendisinde de açıklandığı gibi, aynı ayette Allah için kullanıldığında bu kelimenin anlamını da anlamak kolaydır:

"Çünkü bir insanın eşyalarını, içindeki kendi ruhundan başka kim bilebilir? Aynı şekilde Tanrı'ya ait şeyleri de Tanrı'nın Ruhunu dışında hiç kimse bilemez." I Korintliler 2:11

Nasıl ki insana dair şeyleri aklından başkası bilmiyorsa, aynı şekilde Tanrıya ait şeyleri de "ruh", yani Tanrı'nın aklı dışında kimse bilemez. Beş ayet sonra Yazar, anlamamızı istediği şeyin tam olarak bu olduğunu doğruluyor:

" Rab'bin ona talimat verebileceğini kim bilebilir?" I Korintliler 2:16

"Ruh" kelimesinin mecazi anlamda kullanıldığı açıktır (bu durumda "akıl"ı temsil etmektedir). Bunun gerçekleştiği tek pasaj bu değil. Diğerlerini gör vakalar:

"... Ahab hoşnutsuz ve öfkeli bir halde evine geldi... Ama karısı İzebel yanına geldiğinde ona şöyle dedi: Bu nedir ki ruhundan bu kadar hoşnutsuzsun ve eklemek yemiyorsun?" Ben Krallar 21:5

Kral Ahab tiksinti duyuyordu, tiksinti düşünceleri taşıyordu. "Ruhun kederli" ifadesi onun aklının kederli olduğunu gösteriyor.

Yuhanna peygamber, aklının görüntüye alındığına değinerek kendisinin "ruh" içinde olduğunu şöyle ifade etmiştir:

"Rab'bin gününde ruh halindeydim ve arkamda borazan gibi büyük bir ses duydum ve şöyle dedi: Gördüğünü (aklı görümdeydi) bir kitaba yaz" Apoc. 1:10, 11

Ve Pavlus imanlılara şunu yazdı:

"Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla (aklınızla) birlikte olsun." Filimon 1:25

Mukaddes Kitabın "ruh" sözcüğünü insan zihnini ifade etmek için kullandığını daha önce görmüştük. Ancak insanın "ruhu"ndan söz eden, kişisel eylemleri ona atfeden birçok pasaj buluyoruz. Bir örnek aktarıyoruz:

"Çünkü yabancı bir dilde dua edersem ruhum iyi dua eder, ama anlayışım verimsiz olur." I Korintliler 14:14

Pavlus, zihninin dua ettiği gerçeğine atıfta bulunarak ruhunun dua ettiğini söyledi. Dikkat edin, ayette her ne kadar eylem Pavlus'un "ruhuna" atfedilse de, aslında eylemin bu ruhun "sahibi" olan Pavlus'a ait olduğu anlaşılmalıdır. Başka bir örneğe bakalım:

"Bu yüzden rahatladık. Ve bu tesellinin ötesinde, ruhunu hepinizin yeniden yarattığı Titus'un mutluluğuna çok daha fazla seviniyoruz." II Kor. 7:13

Her ne kadar Titus'un "ruhu"nun yeniden yaratıldığı söylene de metinde Titus'un yeniden yaratıldığına değinildiğini biliyoruz. Kutsal Kitap'taki buna benzer diğer metinleri incelediğimizde, Kutsal Kitap'ın kural olarak "ruh" kelimesini kişisel bir eylemle bağlantılı olarak sunduğunda, bu eylemin ruhun sahibine atfedilmesi gerektiğini ima ettiğini görebiliriz. ve "ruh"a değil. Bu kavramı daha açık hale getirmek için son bir örnek daha vereceğiz:

"Nebuchadnezzar'ın saltanatının ikinci yılında bir rüya gördü; ruhu rahatsız oldu ve uykusu vefat etti. ...Kral onlara şöyle dedi: Bir rüya gördüm ve bunu bilmek ruhumu rahatsız ediyor." Dan.2:1, 3

Yukarıdaki metinde Nebuchadnezzar'ın zihninin sıkıntılı olduğuna değinilerek ruhunun sıkıntılı olduğunun yazıldığını unutmayın. Metinde "ruh"a atfedilen eylemin, ruhun sahibine ait olduğu anlaşılmalıdır. Daha fazla araştırdığımızda, aynı şeyin kişisel eylemleri Tanrı'nın "ruhuna" atfeden pasajlar için de geçerli olduğunu görüyoruz. Kutsal Kitap, insanın ruhuna atfedilen kişisel eylemleri, insanın kendi eylemlerine atıfta bulunarak sunduğu gibi, aynı zamanda eylemleri de sunar.

Tanrı ve İsa tarafından gerçekleştirilen eylemlere atıfta bulunarak, Tanrı'nın ruhuna veya İsa Mesih'in ruhuna atfedilen kişisel nitelikler. Bazı örnekleri analiz edelim:

- Romalılar 8:26

"Ruh aynı zamanda zayıflığımızda da bize yardım eder; çünkü gerektiği gibi nasıl dua etmemiz gerektiğini bilmiyoruz, ama Ruh'un kendisi anlatılamaz iniltilelerle bizim için fazlasıyla aracılık ediyor." Romalılar 8:26

Pavlus yukarıdaki metinde "ruhun" bizim için aracılık ettiğini belirtiyor. İncil kuralına göre, eylemin ruha sahip olan kişiye ait olduğu anlaşılmalıdır. Bu durumda kişi Mesih'tir, çünkü O, Tanrı ile insanlar arasındaki tek şefaattir. Pavlus'un kendisi yukarıdaki pasaj bağlamında (ilerideki 7 ayet) bizim için aracılık edenin Mesih olduğunu açıklığa kavuşturması nedeniyle bu kuralın doğru olduğunu görüyoruz:

"Ölen, daha doğrusu dirilen, Tanrı'nın sağında olan ve bizim için aracılık eden Mesih İsa'dır ." Romalılar 8:34

Karşılaştırın: "Ruh'un kendisi bizim için aracılık ediyor" Rom. 8:26 = "Bizim için aracılık eden... Mesih İsa'dır" Rom. 8:34.

- Ben Pet. 1:2

"Baba Tanrı'nın önceden bilmesine göre, Ruh'un kutsallaştırılmasıyla, itaat etmek ve İsa Mesih'in kanının serpilmesi için seçildiniz; size lütuf ve esenlik çoğalsın." Ben evcil hayvanım. 1:2

"Ruh'un kutsallaştırılması" terimi, "ruh"un kutsallaştırma eylemini gerçekleştirdiği anlamına gelir. Yine, sadece İncil'deki kuralı takip edin ve eylemi Ruh'un sahibine atfedin; böylece Kutsal Yazılarla uyumlu bir anlayışa sahip olacağız. Bizi kutsallaştıran Ruh'u gönderen İsa Mesih'tir. Dolayısıyla yukarıdaki ayette anlatılan "kutsallaştırma" eyleminin Hz. İsa'ya atfedilmesi gerekir. Bizi kutsallaştıran O'dur. Bu, Kutsal Yazıların vahyi ile örtüşmektedir –

Bakmak:

"İsa, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye, çektiği ölüm acısı nedeniyle yücelik ve onur tacı giydirildi. ... Çünkü hem kutsallaştıran, hem de kutsananların hepsi birdir. Bu nedenle onlara kardeş demekten utanmıyor" İbraniler 2:11

Yukarıdaki metin, bize kardeş demekten utanmayan İsa'nın bizi kutsayan kişi olduğunu ortaya koymaktadır. Bu nedenle I. Petrus 1:2 metnini doğru anladığımız açıktır. İsa bu pasajda bahsedilen "kutsallaştırıcı" ruhtur.

- Elçilerin İşleri 2:4

"Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Ruh'un onlara bildirdiği gibi başka dillerde konuşmaya başladılar."
Elçilerin İşleri 2:4

Yukarıdaki metin, Mesih'in öğrencilerinin "Ruh'un onlara verdiği gibi" dil armağanını aldıklarını bildirir. Kutsal Kitap kuralını uygulayarak, metinde Ruh'a atfedilen hediye verme eyleminin, Ruh'un sahibi tarafından gerçekleştirilen eylem olduğunu görüyoruz (bu durumda, Pentikost'ta inanlılara Ruh'u gönderen Mesih'tir).). Bu anlayış, Kutsal Kitap'taki vahiy ile uyum içindedir; Söz, insanlara hediyeler verenin Mesih olduğunu beyan eder:

"ve her birimize Mesih'in armağanı oranında lütf verildi . Bu nedenle diyor ki: Yükselere çıktığında esareti esir aldı ve insanlara hediyeler verdi." Efesoslular 4:7, 8

Erkeklerle kimin hediye verdiği dikkat edin: "Mesih... erkeklerle hediyeler verdi" Eph. 4:7, 8

- Efesliler 4:30

"Ve kurtuluş günü için mühürlendiğiniz Tanrı'nın Ruhunu üzmezin."
Efesliler 4:30

Yukarıdaki metin, Tanrı'nın kendisinin de kederli olduğu gerçeğine atıfta bulunarak "Tanrı'nın Ruhunu"nun kederli olduğunu bildirir, tıpkı Daniel'in 2. bölümünde "Nebukadnetsar'ın ruhunun" rahatsız olduğunu ima etmek için sıkıntıya girdiğinin yazılması gibi. Kutsal Kitap kuralına göre, yas tutma eylemi Ruh'un sahibine, bu durumda Tanrı'ya atfedilmelidir.

- Elçilerin İşleri 5:3, 4

"O zaman Petrus şöyle dedi: Ananias, Şeytan neden tarlanın değerinin bir kısmını bir kenara bırakarak Kutsal Ruh'a yalan söylemek için yüreğini doldurdu? ... Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söyledin."
Elçilerin İşleri 5:3, 4

Her ne kadar "Ruh" kelimesine özel olarak bir eylem atfedilmese de bu metin öncekilere benzer şekilde anlaşılabilir. Ananias'ın Kutsal Ruh'a yalan söylediği söylenir. Gördüğümüz İncil kuralına göre Ananias'ın Ruh'un sahibine, bu durumda Tanrı'nın kendisine yalan söylediği anlaşılıyor, çünkü "sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söyledin" deniyor. Bu, İncil'deki vahiy ile uyum içindedir; şöyle okuyalım:

"ve bu konuda hiç kimse kardeşini gücendirmez veya dolandırmaz ; Çünkü sizi daha önce uyardığımız ve açıkça tanıklık ettiğimiz gibi, tüm bunlara karşı intikam alan Rab'dir. Bu nedenle, bunları reddeden, insanı değil, aynı zamanda size Kutsal Ruhunu veren Tanrı'yı da reddetmiş olur." Ben Thess. 4:6, 8

Ananias sattığı tarlanın değerinin bir kısmını alıkoyarak iman kardeşlerini dolandırmaya çalıştı. Kardeşlerini dolandırmamak için Rabbinin öğüdünü reddetti. Yukarıdaki metin, bu tavsiyeyi reddeden kişinin insanları değil, Tanrı'yı reddettiğini söylüyor. Elçilerin İşleri 5'te Petrus, İncil'deki şu öğretiyi Ananias'a aktardı: Kendisini ve diğer kardeşleri dolandırmaya çalışarak, tarlanın satışından elde edilen değer bir kısmını alıkoyarak insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylüyordu.

Yukarıdaki örneklerin İncil kuralını kanıtlamak için yeterli olduğunu anlıyoruz. Konuşmak, üzülme vb. gibi kişisel eylemleri Tanrı'nın ve Mesih'in "Ruhuna" atfeden diğer tüm metinler, bu bölümde incelediğimiz Kutsal Kitap kuralı uygulanarak kolayca açıklanabilir. Eylemler her zaman Ruh'un sahibine, yani Tanrı'ya ya da Mesih'e atfedilmelidir.

Matta'da Vaftiz 28:19

"Bu nedenle gidin ve bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin" Matta 28:19

Bu bölümdeki amacımız, yukarıdaki alıntıyı Kutsal Ruh ile ilgili olarak söyledikleri perspektifinden analiz etmektir. Vaftiz etmenin doğru yolunu belirleme konusundaki gerçekliği veya yetkisi burada ele alınmayacaktır. Bunu daha sonra bu kitapta yapacağız. Şimdilik bu alıntıyla ilgili iki noktayı analiz etmek istiyoruz:

1- Matta 28:19 Kutsal Ruh'un bir kişi olduğunu kanıtlıyor mu?

Ayetin "onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz etmek" yazdığını okuyoruz . Dikkat edelim ki, Kutsal Ruh'un bir kişi olduğunu söylememektedir -hatta ayette "kişi" kelimesi bile yoktur - sadece Kutsal Ruh adına vaftizi emretmektedir. Ayet "onları Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz etmek" dediği için Kutsal Ruh'un bir kişi olduğunu söylediği sonucunu çıkarabilir miyiz? Bir şeyin adına yapılan bir eylemin onun bir kişi olduğunu kanıtlamadığını biliyoruz. Bir örnek veriyoruz: "Kanun adına tutuklusunuz". Kanun bir kişi değil, onun adına "birisini tutuklamak" eylemi yapılabilir. Birini kanun adına tutuklamak kanunun bir kişi olduğunu kanıtlamadığı gibi, birini Kutsal Ruh adına vaftiz etmek de onun bir kişi olduğunu kanıtlamaz. O halde İncillerimizde yazılı olduğu şekliyle Matta 28:19'un Kutsal Ruh'un bir kişi olduğunu kanıtlamadığını görüyoruz.

2 - Matta 28:19 Kutsal Ruh'un bir Tanrı olduğunu kanıtlıyor mu?

Ayet ayrıca Kutsal Ruh'un bir Tanrı olduğunu söylemez. Hatta ayette "Allah" kelimesi bile geçmiyor. Dolayısıyla her ne kadar "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh"tan bahsetse de Babanın Tanrı olduğunu ispatlayacak kadar açık bir ayet olmayacaktır, çünkü Babanın isminden söz etse de onun Tanrı olduğunu söylememektedir. Ayetin Kutsal Ruh adına vaftizi de emretmesinin onun bir kişi olduğunu bile kanıtlamadığını daha önce görmüştük; Bunun bir Tanrı olduğunu kanıtlamaya ne dersiniz?

3 - Bu ayette Kutsal Ruh'un Baba ve Oğul ile birlikte anılması bize üçü arasında eşitlik duygusu vermiyor mu?

Kutsal Yazıları incelediğimizde, üç ismin bir arada anılmasının, bizzat İsa'nın dediği gibi, Oğul'a Baba ile eşitlik bile sağlamadığını görüyoruz:

"Eğer beni sevseydin, Baba'ya gitmeme sevinirdin, çünkü Baba benden daha büyüktür."

Yuhanna 14:28

İsa açıkça Baba'nın Kendinden daha üstün olduğunu söylemiştir. Dolayısıyla Matta 28:19'da Baba ile birlikte anılmasının O'nu Baba'ya eşit kılmadığı açıktır. Peki ya Kutsal Olan'dan söz edilmesi Bu ayette ruh? Eğer Baba ve Oğul'un yalnızca anılması bile birine Onlarla eşitlik statüsü veriyorsa, o zaman bu kriteri kullanarak, İncil'de birlikte bahsedildiği gibi cennetin seçilmiş tüm melekleri haklı olarak Onlara eşit kabul edilecektir. - Görmek:

"Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde, bu öğütleri hiçbir engelleme olmaksızın yerine getirmenizi, hiçbir şeyi taraflı tutmamanızı size emrediyorum ." Ben Tim. 5:21

Bu ayette meleklerin Tanrı ve İsa ile birlikte anılması nedeniyle onların tanrı veya Baba ve Oğul'a eşit yetki sahibi kişiler olarak kabul edilmesi gerektiğini anlamanın saçma olduğunu biliyoruz. Yukarıdaki ayeti Matta 28:19 metniyle analiz ettiğimiz kriterlerin aynısını kullanarak, Kutsal Ruh'un Baba ve Oğul ile birlikte anılmasının onu ne onlara eşit kıldığını ne de onlara eşit kıldığını görüyoruz. bir tanrı ".

- II Kor. 13:13 (14)

"Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizle birlikte olsun." II Korintliler 13:13 (Bazı İncillerde 14)

Önceki bölümde Matta 28:19'u incelediğimizde, aynı ayette Baba, Oğul ve Kutsal Ruh isimlerinin geçmesinin, Kutsal Ruh'un Baba ve Oğul'a eşit bir kişi olduğunu kanıtlamadığını veya bir tanrı. Dolayısıyla yukarıdaki ayette (I. Korintliler 13:13) İsa, Tanrı ve Kutsal Ruh isimlerinin geçmesinin, Kutsal Ruh'un Baba ve Oğul'a eşit bir kişi olduğunu kanıtlamadığı açıktır. bir tanrı. Ve aynı kriterlere göre İncil'de bu üç ismin geçtiği diğer tüm ayetler de anlaşılabilir. Bu nedenle bu kitapta hepsini analiz etmeyeceğiz.

Yukarıdaki ayette biraz kafa karışıklığı yaratabilecek bir terim var. Bu: "Kutsal Ruhun paydaşlığıdır". Bu terimi doğru anlamanın anahtarı onu dikkatlice okumaktır. Metnin şunu söylediğine dikkat edin: "Kutsal Ruh'la birlik" değil, "Kutsal Ruh'la birlik". Eğer Kutsal Ruh'la "İLE" birlik dediye, burada bir kişi olarak anlaşılmalıdır, çünkü biz yalnızca bir kişiyle "YLE" birlik içinde olabiliriz. Ancak metin Kutsal Ruh'un "O'nun" birliğinin olduğunu söylüyor. Bu terim, herkesin aynı Ruh'u aldığı anlamına gelir ve bu da onları birlik olmaya ve aynı fikirde olmaya yönlendirir. İki kişi aynı görüşe sahip olduğunda genellikle aynı Ruha sahip olduklarını söyleriz, değil mi? Bu, Pavlus'un Korintliler'e yazdığı mektupta onlara duyduğu arzuydu.

Kutsal Ruh'un birliği - aynı Ruh'a sahip oldukları ve bu nedenle aynı eğilimde ve aynı görüşte birleştikleri:

"Çünkü ister Yahudi ister Yunanlı, ister köle ister özgür olalım, hepimiz aynı Ruh'ta vaftiz edildik. Ve hepimiz aynı Ruh'tan içmeye yaratıldık." I Korintliler 12:14

"Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla size yalvarıyorum, hepiniz aynı şeyi konuşun ve aranızda hiçbir ayırım olmasın; daha ziyade, aynı zihinsel yapıda ve aynı fikirde, tamamen birlik olun ." I Korintliler 1:10

İbranice kelimeler "Echad" ve "Elohyim"

Pek çok ilahiyatçı, İbranice "Echad" ve "Elohyim" kelimelerinin, Tanrı'nın birden fazla kişi olduğunu kanıtladığını ve buna Kutsal Ruh'un da bir "Tanrı" olduğunu söylediğini duyar. Çoğu insan İbrani dilini bilmediğinden neredeyse hiç kimse bu tür iddialara karşı çıkmıyor. Ancak İbranice bilmeden bile ana dili İbranice olan Yahudilerin Tanrı'nın tek bir kişi olduğuna inandıklarını görmek kolaydır. Onaylamak için bir Ortodoks Yahudiye ebeveynlerinin dinini sorun. Bu, modern ilahiyatçıların Echad ve Elohyim kelimeleri hakkındaki iddialarında bir şeylerin yanlış olabileceğinin kanıtıdır. Bu bölümde bu iki kelimenin anlamını İncil ışığında nasıl anlayabileceğimizi kontrol edeceğiz.

Farklı diller arasında önemli yapısal farklılıklar vardır. Bu nedenle Portekizce dışında bir dilde yazılmış bir metni incelerken, yalnızca Portekizcenin gramer kurallarını kullanıp uygulayamayacağımızı düşünmemiz gerekir.

Ancak diller arasında farklılıklar olsa da yapısal benzerliklerin de bulunduğunu dikkate almak gerekir. Bu nedenle, başka bir dildeki belirli kelimeleri veya cümleleri analiz ederken Portekizcede kullanılan dilbilgisi veya yorum kuralının aynı olduğu durumlar vardır. Bu durumlardan biri, Portekizce'deki "bir" sözcüğüyle ve İbranice'deki karşılığı olan "echad" çevirisiyle ortaya çıkar. Portekizce'deki "bir" kelimesinin anlamı ve anlamı, İbranice'deki karşılık gelen "echad" kelimesiyle tamamen aynıdır.

İbranice - Portekizce sözlükte (sözlükte) sunulan echad kelimesinin tek anlamı "BİR"dir (bkz: http://www.blueletterbible.org/tmp_dir/words/2/1164725880-7020.html).

Portekizce'de "bir" kelimesi her zaman benzersiz bir şeyi ifade etmek için kullanılır. Şöyle diyebiliriz: BİR araba, BİR garson, BİR bilgisayar, BİR benzinci, BİR arkadaş. Tüm bu durumlarda, 1 nesneyi veya 1 kişiyi ifade etmek için BİR kelimesini kullanırız. "Bir" kelimesini aynı zamanda TEK amaç, TEK iyilik, TEK sevgi gibi soyut terimlerle ilgili olarak da kullanabiliriz; ancak tüm bu durumlarda "bir" kelimesinin bizim dilimizdeki anlamı her zaman "bir"dir, yani başkası yoktur. Örneğin "John'un arabası var" dersek kimse onun iki ya da üç arabası olduğunu düşünmeyecektir. João'nun yalnızca bir arabası olduğunu hepimiz anlayacağız. Portekizce'de "bir" kelimesinin anlamı bize açık geliyor. Böylece, I Korintliler 8:6'nın İncil metni şu şekildedir:

Portekizce dilindeki neredeyse tüm İncillerde sunulan bu kitap, kaç tanrının var olduğuna dair net bir cevap veriyor. Şöyle yazıyor: "Bizim için yalnızca tek bir Tanrı vardır, Baba". Ve şu şekilde anlaşılmaktadır: Bizim için (bu durumda metnin yazarı Pavlus ve onunla aynı fikirde olan havariler), tek bir Tanrı vardır (tek bir Tanrı, Tanrı olan tek bir kişi birimi). , Baba (Tanrı olan bu tek kişi Babadır). Metin hem nihai hem de özeldir. Kesindir çünkü kaç kişinin "Tanrı" olduğunu kesin olarak ifade eder; ve ayrıcalıklıdır çünkü Tanrı olarak sunulan Baba - Baba dışında herhangi birini "Tanrı" olmaktan dışlar.

İbranice "echad" kelimesi, Portekizce'deki "bir" kelimesiyle tamamen aynı anlam ve anlama sahiptir. Her zaman "bir" anlamına gelir, asla "iki" veya "üç" anlamına gelmez. Bu kelime Eski Ahit'te 952 defa geçmektedir ve her defasında aynı kelimeyle tercüme edilmese de İncillerimizde her durumda "bir" anlamında tercüme edilmiştir. Görüldüğü metinlerden herhangi birinin bağlamını okumak, anlamamızı sağlar (Konferans için, tam olarak http://www.blueletterbible.org/tmp_dir/words/2/1164725880-7020.html).

Bu.

görmek için:

Gen'in metni. 3:22, ECHAD kelimesini içerir ve teslis taraftarları tarafından kendi fikirleri doğrultusunda yaygın olarak kullanılır. Ancak basit bir okuma, bu metinde ECHAD kelimesinin birden fazla "Tanrı" olduğunu kanıtlamadığını bize açıkça göstermektedir.

Görelim:

"Ve Rab Tanrı şöyle dedi: işte, adam iyiyi ve kötüyü bilerek bizden BİR (ECHAD) gibi oldu..."

* (Yukarıdaki ayette geçen "BİR" kelimesi asıl metindeki ECHAD kelimesinin tercümesidir).

Ayetin şu şekilde başladığına dikkat edin: "ve ONLAR DEDİ" değil, "ve Rab Tanrı DEDİ". Konuşanın yalnızca bir kişi olduğunu ima etmek istediğinizde "disse" kelimesi çoğul olarak "disseram" yerine tekil olarak kullanılır. Burada Tanrı'nın tek bir kişi olarak sunulduğu açıktır. Yukarıdaki metnin açıklığa kavuşturduğu şey, tek bir kişi olan Tanrı'nın, başka bir kişiye, insanın iyiyi ve kötüyü bilerek onlardan biri gibi olduğunu SÖYLEDİĞİDİR. O zamanlar, şeytan oradan kovulmadan önce onunla birlikte yaşadıkları için cennetteki melekler bile kötülüğü zaten biliyorlardı. Demek ki "bizden biri" ifadesi bütün melekleri kapsayabilmektedir. Bunun melekleri tanrı yapmadığını çok iyi biliyoruz, bu sadece Adem ve Havva'nın o anda öğrenmeye başladığı gibi meleklerin de kötülüğü zaten bildiğini gösteriyor.

Şimdi bunu anladıktan sonra Deut'un meşhur ifadesini okuyalım. 6:4:

(Şema İsrail, Adonai Elohenu, Adonai Echad)

"İsrail'i işit, Tanrımız Rab, Rab

"

Tesniye. 6:4 (orijinaline sadık çeviri)

metnin kendisinin de söylediği gibi (Rab BİR'dir), "Tanrımız Rab" in bir grup insan değil, tek bir kişi olduğunu anlıyoruz.

Yorumunda çok fazla kafa karışıklığının olduğu bir diğer kelime ise Portekizce dilinde "RAB" olarak çevrilen "ELOHIM" yazan İbranice tetragrammatondur.

ELOHIM kelimesi orijinal dilinde hem bir kişiyi hem de birden fazla kişiyi ifade etmek için kullanılmaktadır. İki örnek veriyoruz:

Bir kişi:

Ekzo. 7:1: "Sonra Rab Musa'ya şöyle dedi: İşte, seni Firavun'un üzerine bir tanrı (ELOHİM) yaptım."

Birden fazla kişi:

Mezmur 82:6: "Dedim ki: Siz tanrısınız (ELOHİM)...".

ELOHIM kelimesinin Tanrı için kullanıldığında tek bir kişiyi mi yoksa birden fazla kişiyi mi ifade ettiğini bilmek istiyoruz. O halde şunu bilmeliyiz: ELOHIM kelimesi ne zaman tekil olarak ve ne zaman çoğul olarak kullanılıyor? Cevap basit: pasajın bağlamından dolayı.

Kuralı anlamak için yukarıda bahsettiğimiz iki metni tekrar inceleyelim:

Ekzo. 7:1: "Sonra Rab Musa'ya şöyle dedi: "İşte, seni tanrı yaptım (ELOHİM) Firavun hakkında."

Yukarıdaki metinde Tanrı, tek bir kişi olan Musa'ya "TE" tekil şahıs zamirini kullanarak hitap etmekte ve ona ELOHIM kelimesini uygulamaktadır: "İşte, SENİ tanrı yaptım (ELOHİM)". O halde bu durumda ELOHIM kelimesinin tek bir kişiyi (Musa) ifade ettiği açıktır. Şimdi ikinci metni analiz edelim:

Mezmur 82:6: "Dedim ki, SİZ tanrısınız (ELOHİM)...".

Yukarıdaki ayette birisi birçok kişiye ÇOĞLU "SEN" şahıs zamirini kullanarak hitap etmekte ve onlara ELOHIM adını vermektedir: "SİZ tanrısınız (ELOHİM). Dolayısıyla ELOHIM kelimesinin burada bir kişiden daha fazlasını ifade etmek için kullanıldığı açıktır. .

Yukarıdaki her iki durumda da ELOHIM kelimesinin tekil olarak mı yoksa çoğul olarak mı kullanıldığını belirleyen şeyin pasajın bağlamı olduğunu görüyoruz. Bu nedenle, Tanrı'ya atıfta bulunan ELOHIM kelimesinin tekil olarak mı yoksa çoğul olarak mı kullanılacağını bağlam belirleyecektir.

Bu yöntem güvenlidir, çünkü bu yöntemde bizzat Tanrı'nın sözü (bu durumda bağlamı aracılığıyla) sunduğu şeyin anlamını açıklamaktadır.

Doğrudan Tanrı'ya atıfta bulunan ELOHIM kelimesi Eski Ahit'te 2346 kez geçmektedir. Ayetlerin bağlamını incelediğimizde ELOHİM (Tanrı) referansının daima tekil olarak yapıldığını görüyoruz. Çalışmayı fazla uzatmamak adına burada sadece birkaç örnek aktarıyoruz:

*(hepsini aramak istiyorsanız http://www.blueletterbible.org/tmp_dir/words/g/1164729137-9926.html adresine bakın):

"Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı" Gen. 1:1 (Ayetin çoğul olarak YARATILDI değil, tekil olarak YARATTI dediğine dikkat edin. Dolayısıyla, bu durumda ELOHİM kelimesinin tekil olarak kullanılması halinde, tek bir kişiyi kastettiği açıktır. tek Tanrı)

"Tanrımız Rab (ELOHİM) Horeb'te bizimle KONUŞTU..." Tesniye. 1:6 (Ayet, Tanrı'nın "KONUŞTUĞUNU" değil, tekil olarak - tek bir kişi olarak - "KONUŞTUĞUNU" söylediğine dikkat edin; bu çoğul - birden fazla kişi anlamına gelir)

"Ve Tanrı dedi ki: İnsanı kendi suretimizde yaratalım" Gen. 1:26

Yukarıdaki ayetin TEKİL olarak "VE DEDİ" ifadesini doğru bir şekilde sunduğuna dikkat edin, "ve DEDİ" değil çünkü yalnızca tek bir kişi, Tanrı (ELOHİM) konuştu. ELOHİM birden fazla kişiyi kastediyorsa bu ayet şöyle demeli: ve Allah DEDİ. Bu durumda, sadece bu ayetin değil, aynı zamanda Tanrı'ya atıfta bulunan ELOHİM kelimesinin tekil olarak sunulduğu Eski Ahit'teki 2000'den fazla İncil ayetinin de değiştirilmesi gerekir.

Dolayısıyla ELOHİM kelimesinin Tanrı'dan bahsederken her zaman tekil olarak kullanıldığı ve Tanrı'yı tek bir kişi olarak sunduğu ortaya çıkıyor.

Aziz Aziz Aziz

"Ve birbirlerine şöyle haykırdılar: Orduların RABBİ kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır; Bütün dünya onun görkemiyle dolu." İşaya 6:3

"Ve her biri altışar kanatlı olan dört canlının da etrafı ve içi gözlerle doludur; Gece gündüz dinlenmiyorlar ve şunu duyuruyorlar: Kutsal, Kutsal, Kutsal, her şeye gücü yeten, var olan ve gelecek olan Rab Tanrı'dır." Kiyamet. 4:8

Yukarıdaki iki ayet, her ne kadar Kutsal Ruh'tan bahsetmese de, birçok kişi tarafından göklerde eşit güç ve yetkiye sahip üç yüce varlığın varlığının kanıtı olarak anlaşılmaktadır. Ancak her iki ayetin dikkatli okunması onların söylediklerinin bu olmadığını gösterir. Yukarıdaki ayetlerden alıntıları, aşağıda kalın harflerle yazılan kelimelere vurgu yaparak tekrar sunalım :

"RAB kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır ... bütün dünya onun görkemi ile doludur " İşaya 6:3

"Kutsal, Kutsal, Kutsal , var olan , var olan ve gelecek olan Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı'dır " Apoc. 4:8

Yukarıdaki ayetlerde vurgulanan kelimelerin ortak noktası nedir? Hepsi "TEKİL"dir, çoğul değildir. Tek bir kişiden bahsetmek istediğimizde tekil kelimeler kullanırız. Birden fazla kişiyi kastederken çoğul kullanırız. Şimdi biz insanlar kelimeleri kullanmayı biliyorsak, anlaşılacak için tekil ve çoğul arasında ayırım yapmayı biliyorsak, ne kadar çok Tanrı var! Eğer Allah ayetlerde birden fazla kişiyi kastetmek isteseydi

Yukarıda üç kişinin olduğunu ve üçünün de tek Tanrı olduğunu anlamamız için şöyle yazdım:

"RAB kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır ... bütün dünya O'nun yüceliğiyle doludur " İşaya 6:3

"Kutsaldır, Kutsaldır, Kutsaldır Rab Tanrı, Her Şeye Gücü Yeten , OLANLAR , VAR olan ve gelecek olanlardır " Apoc . 4:8

Ama biz bunu İncillerimizde böyle okumuyoruz, değil mi? O halde Allah'ın yukarıdaki ayetlerin her birinde terimleri tekil kullanmakla yalnızca bir kişiyi kastettiği açıktır. Dolayısıyla bu ayetlerde "evliya" kelimesinin üç kez geçmesinin birden fazla kişiden söz edildiği anlamına gelmediği açıktır. Metinlere şiddet uygulamadan Kutsal Ruh'u bunlara dahil bir kişi olarak anlayamayız. O halde "Kutsal, kutsal, kutsal" tekrarı ne anlama geliyor? İncil'i okuduğumuzda, bir şeyi vurgulamak için tekrarları kullandığını fark ederiz; bkz.:

"Onu ters çevireceğim, ters çevireceğim, ters çevireceğim ve hak sahibi olana gelinceye kadar bir daha olmayacak ve onu ona vereceğim." Hezekiel 21:27

Peygambere, tövbe etmeyen İsrail halkına Yeruşalim'in yok edileceğine dair tam bir kesinlik kazandırmak amacıyla, yukarıdaki ayette "gerileme" kelimesini üç kez yazması için Tanrı tarafından ilham alınmıştır. Mesajı vurgulamak için aynı kelimeyi üç kez kullandı. Aynı şeyi "Kutsal, Kutsal, Kutsal" tekrarından da anlayabiliriz. Yukarıdaki ayetlerde adı geçen "RAB"İN KUTSAL olduğunu ve bundan kesinlikle emin olmamız, dolayısıyla O'nu bu şekilde değerlendirip O'na saygı duymamız gerektiğini vurgulamak için kullanılmıştır.

Bölüm 2

1. Bölüm Kaç tane "Tanrı" Vardır?

Arkadaş çevrenizde olduğunuzu ve birisinin aniden konuşmayı kesip şöyle dediğini hayal edin: "Masadaki bu hediye kimin için?" Arkadaşlarından biri hemen "benim için" diyerek cevap veriyor. Siz okuyuculara soruyorum: "Bu rapora göre hediye kaç kişiye veriliyor?" Konuşan kişinin "benim için" dediğini dikkate alan herkes doğal olarak "sadece bir kişi için" yanıtını verecektir. Çünkü "bizim için" değil, "BENİM için" denildi. Tekil zamir "MİM"İN kişi sayısını (bir) tanımladığını unutmayın. Hediye birden fazla kişiye verilmişse doğru seçenek "biz" demek olacaktır.

Peki, Kutsal Yazılarda görülen benzer bir duruma bakalım:

Exo : "Benden başka tanrın olmayacak . " 20:3

Bu ilk emirdir. Kaç kişi ondan itaat istiyor? Kullanılan zamire dikkat edin - "MIM" (biz değil). Bu emirde sadece bir kişinin itaat istediği açıktır. Bu kişi kim? Okuyalım:

"Sonra Tanrı tüm bu sözleri söyledi ve şöyle dedi: ... Benden başka tanrın olmayacak ." Çıkış 20:1, 3

Bir kişi, "Tanrı" itaat istiyor. Bu nedenle, yasanın ilk emrinde yazılanlardan Tanrı'nın tek kişi olduğu açıktır. İlk emri açıkça ihlal ederek bu farklı kişilerin tek Tanrı olduğu söylene bile, yalnızca iki veya üç kişiyi "Tanrı" olarak tanıyabilir veya kabul edebiliriz. Teslis doktrininin tüm çeşitleriyle ilgili sorun burada yatıyor. Bu, tek Tanrı'yı oluşturan üç kişinin (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) olduğunu öğretir; emir ise Tanrı'nın tek kişi olduğunu öğretir. Dolayısıyla teslis öğretisini kabul etmek, ilk emri ihlal etmek anlamına gelir. Tanrının gözünde bu sadece bir görüş meselesinden daha fazlasıdır. Herkes göksel mahkemede Tanrı'nın kanununun standardına göre yargılanacaktır ve biz hiç kimsenin, emirlerden birini açıkça ihlal ettiğini bilerek oraya gitmek istemeyeceğine inanıyoruz:

"Çünkü hepimiz Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne çıkacağız." ROM. 14:10

İncil'deki en güvenilir pasaj On Emir'in anlatımıdır ve bunun bir nedeni vardır: İncil'in tamamı Tanrı'dan ilham alan insanlar tarafından yazılmış olmasına rağmen, emirler insanlar tarafından değil, Tanrı'nın kendisi tarafından yazılmıştır. beyan eder:

"Ve Sina Dağı'nda onunla konuşmayı bitirince Musa'ya Tanrı'nın parmağıyla yazılmış iki taş tableti verdi ... ve Musa dönüp elinde iki tanıklık tabletiyle dağdan indi. her iki taraftan yazılmış tabletler... tabletler Tanrı'nın işiydi; yazı da Tanrı'nın tabletlerin üzerine oyulmuş yazısıydı " Çıkış 31:18

Bu nedenle, İncil'deki tüm pasajların gerçekliğinden şüphe etsek bile, On Emir'in gerçekliğinden şüphe duyamayız, çünkü Tanrı'nın kendisi onları çarpıtılmasınlar diye parmağıyla yazma görevini üstlendi ve onları korudu. İnsan onları bilsin ve onlara itaat etsin diye. Kaç kişinin "Tanrı" olduğu konusunda ise aksi yönde sunulan delillere rağmen emir göz ardı edilemeyecek kadar açıktır. Ve tanıklık edecek tek kişi o değil. Kutsal Yazıların diğer bazı pasajları Tanrı'nın tek kişi olduğunu söyler:

"Bakın ki, Ben Benim, yalnızım ve Benden başka ilah yok; Öldürüyorum ve yaşatıyorum; Yaralıyorum ve iyileştiriyorum; ve kimseyi benim elimden kurtarabilecek kimse yok." Tesniye. 32:39

"Çünkü benden başka Tanrı yoktur " İşaya 45:21

Yukarıdaki her iki pasajda da Tanrı'nın "Ben" ve "Ben" sözcüklerini kullanarak Kendisinden tek bir kişi olarak söz ettiğine dikkat edin. Eğer biz erkekler, nasıl kullanacağımızı biliyorsak

Bırakın Tanrı'yı, tek bir kişiyi (kişimizi) kastetmek istediğimizde "Ben" ve "Ben" kelimeleri!

"Tanrı bir olduğundan" Rom. 3:30

"Tanrının bir olduğuna inanıyor musun? İyi yapıyorsun." Yakup 2:19

Bölüm 2 Tanrı Kimdir?

2.1 - Emir

Emir, Tanrı'nın tek kişi olduğunu beyan eder. Kim bu Tanrı? Kutsal Kitabı Yuhanna 15:10'a açalım ve İsa'nın sözlerini okuyalım:

" Babamın emirlerini yerine getirdim " Yuhanna 15:10

İsa, Babasının emirlerini yerine getirdiğini söyledi.O halde, ilk emrin şöyle olduğu açıktır: "BENİM önümde başka tanrın olmayacak" Örn. 20:3, İsa'nın Babasının emridir. Baba, Kendisinden başka tanrımızın olmamasını emreden kişidir. Bu nedenle tek bir Tanrı vardır; emre göre Baba.

2.2 - İsa'nın tanıklığı

İsa'nın Tanrı tarafından dünyaya gerçeği ortaya çıkarmak için gönderildiğini biliyoruz. İsa Yuhanna 14:6'da Kendisinin "GERÇEK" olduğunu söyledi:

"İsa ona cevap verdi: Yol ve gerçek benim " Yuhanna 14:6

Bu, İsa'nın asla yalan söylemediği anlamına gelir. İsa'nın söylediği her şeyin gerçek olduğuna inanabiliriz. İsa'nın sözleriyle tam bir güvenliğe sahibiz; Bizi sonsuz yaşama giden güvenli yola kesinlikle yönlendireceklerinden onlara güvenebiliriz.

Şimdi İsa'nın Tanrı'nın kim olduğu hakkında neler söylediğine bakalım. Yuhanna 17:1, 3'ü okuyalım:

"İsa bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırdı ve şöyle dedi: Baba, saat geldi... Ve bu, tek gerçek Tanrı olan Seni tanıyabilmeleri için sonsuz yaşamdır." Yuhanna 17:1, 3

Bu pasajda İsa'nın Baba'nın TEK gerçek Tanrı olduğunu söylediğini görüyoruz. EŞSİZ kelimesi ne anlama gelir? Demek ki başkası yok. İsa açıkça Baba'dan başka Tanrı'nın olmadığını söyledi.

- Baba benden büyüktür – Yuhanna 14:28

Birçok kişi İsa'nın tıpkı Baba gibi Tanrı olduğunu düşünüyor. Ancak İsa'nın kendisi Baba'nın kendisinden daha üstün olduğunu söylemiştir.Yuhanna 14:28'in metnini okuyalım:

"İsa cevap verdi... Baba benden daha büyüktür". Yuhanna 14:23, 28

Tanrı olan Baba, İsa'dan daha büyüktür.

- Ben ve Baba biriz – Yuhanna 10:30

Bir keresinde Yahudiler İsa'nın kendisinin de "Tanrı" olduğunu söylediğini sandılar; fakat İsa onların bu izlenime kapılmalarını önlemek için onları düzeltti. Yuhanna 10:29-36'daki anlatımı okuyalım:

"Babamın bana verdiği şey her şeyden büyüktür; ve hiç kimse onu Baba'nın elinden alamaz. Ben ve Babam biriz.

Yahudiler yine onlara atmak için taş topladılar. İsa onlara şöyle dedi: Size Baba'dan gelen birçok iyi işler gösterdim; beni hangisi için taşlarsın?

Yahudiler ona cevap verdiler: Seni iyi bir iş için taşlamıyoruz, fakat küfürden dolayı taşıyoruz, çünkü sen bir insan olarak Kendini Tanrı yapıyorsun.

İsa onlara şöyle cevap verdi: Yasanızda yazılı değil mi: Ben dedim: Siz tanrısınız? Eğer O, Tanrı sözünün hitap ettiği kişilere tanrıları çağırılmışsa ve Kutsal Yazılar bu konuda başarısız olamazsa, o zaman Baba'nın kutsadığı ve dünyaya gönderdiği kişi hakkında şöyle dersiniz: Küfür ediyorsunuz; Çünkü şunu ilan ettim: Ben Tanrı'nın Oğluyum? Yuhanna 10:29-36

İsa "Ben ve Baba biriz" dediğinde Yahudiler Onun Babasıyla birlikte bir "Tanrı" olduğunu kastettiğini düşündüler. Ancak İsa söylediklerini açıkladı ve yanlış anlaşılma olmaması için Kendisinin gerçekte olduğunu açıkladı. "Ben Tanrı'nın Oğluyum" demişti. Aşağıdaki diyaloga özet olarak bakın:

"Babamın bana verdiği her şeyden büyüktür; ve hiç kimse onu Baba'nın elinden alamaz. Ben ve Babam biriz. ...

Yahudiler ona cevap verdiler : ..., ilan Kendini Tanrı yapıyorsun. İsa onlara şöyle cevap verdi: ... ettim: Ben Tanrı'nın Oğluyum" Yuhanna 10:29-36

- İsa'nın Tanrısı

İsa'nın kendisi, Baba'nın Kendi Tanrısı olduğunu kabul etti; bkz. Matta 27:46:

“Dokuzuncu saate doğru İsa yüksek sesle şöyle haykırdı : Eli, Eli, lama sabachthani? Bu ne anlama geliyor: Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” Matta 27:46.

Birçok kişi İsa'nın diriltildikten sonra Tanrı olarak var olduğunu anlıyor. Ancak dirildikten sonra bile Babasını Tanrısı olarak tanıdığını görüyoruz. Tanrımız Baba'nın da O'nun Tanrısı olduğunu söyledi - Yuhanna 20:17:

“İsa ona şunu tavsiye etti: ...kardeşlerimin yanına git ve onlara söyle: Benim Babamın ve sizin Babanızın, Benim Tanrımın ve sizin Tanrınızın yanına çıkıyorum .” Yuhanna 20:17.

Eğer İsa Baba'yı Kendi Tanrısı olarak tanıyorsa, Baba olarak Tanrı olamaz.

2.3 – Havarisel kilisenin tanıklığı

Dirilişinden sonra, bu dünyadaki görevi tamamlandıktan sonra İsa göğe yükseldi. O, kutsal dudaklarından çıkan gerçeği korumak ve bunu dünyaya duyurmakla görevli bir grup insanı yeryüzünde bıraktı: Kendi kilisesi. Elçi Pavlus, vaaz ettiği gerçekleri bizzat İsa'dan aldığını belirtiyor - Galatyalılar 1:11, 12'yi okuyalım:

“Fakat şunu bilmenizi isterim ki kardeşler, benim tarafımdan vaaz edilen müjdenin insanlara göre değil, İsa Mesih'in vahiy yoluyla vahyedilmesiyle gerçekleştiğini” Galatyalılar 1:11, 12

Elçiler İsa'dan öğrendiklerini duyurdular. Pavlus, Korintoslulara yazarak, İsa'dan öğrendiklerinin bir kaydını - havarisel kilisenin imanının bir beyanı - bıraktı:

“Çünkü gökte ya da yerde tanrı diye anılanlar olmasına rağmen, birçok tanrı ve birçok efendi olduğu gibi, bizim için tek bir Tanrı, Baba vardır.”

I Korintliler 8:5, 6

Pavlus ayrıca mektuplarında tek Tanrı olan Baba'ya olan inancını da birkaç kez dile getirdi. Eph'den pasajları okuyabilirsiniz. 1:3; 4:6; I Tim. 2:5; Hala. 2:19; ROM. 1:7; I Korintliler 1:3; II Korintliler 1:2; Gal. 1:3, 4; Ef. 1:2; Fil. 1:2; Sütun 1:2; Ben Thess. 1:1; II Tez. 1:2.

Havarisel kilise için, yalnızca tek bir Tanrı'nın - Baba'nın olduğu çok açıktı. Havariler İsa'nın Baba'ya eşit bir Tanrı olduğunu anlamadılar. İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu anladılar - haydi okuyalım:

“ Baba Tanrı'dan ve Baba Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik bizimle olacak” II Yuhanna 3

“Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası mübarek olsun...” Ef. 1:3

Elçi Petrus, yukarıdaki ayetleri yazan Pavlus ve Yuhanna ile aynı fikirdeydi – I. Petrus 1:3:

“ Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası mübarek olsun ...” 1 Petrus 1:3

2.4 – Eski (Eski) Ahit'in Tanıklığı

Şu ana kadar Tanrı'nın ilk emirde, gönderdiği İsa'nın ve İsa'nın kendi hakikatini dünyaya sunmak için gönderdiği havarilerin öğrettiği şeyler arasında, kaç tanrının olduğu ve kimlerin kim olduğu konusunda uyum görüyoruz. Tanrı öyledir. Üçü, yani Tanrı (emir gereği), İsa ve havarisel kilise, tek bir Tanrı'nın, "Baba"nın var olduğunu öğretir.

Eski Ahit'te bile Kutsal Kitap açıkça tek bir şeyin olduğunu öğretir.

Tanrı – Baba İşıya 45:21, 22'yi okuyalım:

"Çünkü Benden başka Tanrı yoktur, Benden başka doğru Tanrı ve Kurtarıcı yoktur. ... çünkü Ben Tanrı'yım ve başkası yoktur." İşıya 45:21, 22

Aynı gerçek Eski Ahit'in diğer bazı pasajlarında da ifade edilmektedir. Belki danışmak istersiniz diye bazılarının referanslarını aktarıyoruz: Exo. 20:3; Tesniye. 4:35, 39; 5:6, 7; 6:4; İsa. 44:6, 8; 45:18, 21, 22; 46:9.

Ayrıca, yalnızca Eski Ahit'te değil, Yeni Ahit'te de Kutsal Kitap'ta Tanrı'ya yapılan tüm göndermelerin çoğul değil , tekil olduğunu unutmayın. Tek bir kişiye atıfta bulunmak istediğimizde daima tekil referansları kullanırız. İşte bazı örnekler:

"Tanrı dedi: İnsanı kendi suretimizde yaratalım" Yaratılış 1:26 (tekil olarak "dedi" yazdığına dikkat edin. Tanrı birden fazla kişi olsaydı, metin şunu okumalıdır: " Tanrı dedi ").

Biz burada incelediğimiz için, ne kadar basit olursa olsun herkes gerçeği açıkça anlayabilir. Tanrı'nın söylediklerini okuyarak ve O'na inanarak gerçeği bilebiliriz.

2.5 – Kutsal Kitaptan kötü tercüme edilmiş alıntılar

İncil'de orijinalinden kötü tercüme edilmiş bazı metinler vardır ve bazıları da yanlış yorumlanmıştır, bu da insanların birden fazla Tanrı'nın olduğunu anlamalarına yol açmaktadır.

Ancak bu metinlerin aslına uymadığının veya yanlış yorumlandığının en büyük kanıtı, İsa'nın ve havarilerinin tek Tanrı'nın, Baba'nın var olduğuna dair bildirdiği gerçeğe aykırı ifadeler içermesidir.

Orijinal metinle uyuşmayan metinleri aktarıyoruz: I Yuhanna 5:7; Romalılar 9:5; Titus 2:13; Yahuda 4; Yuhanna 1:1; Yuhanna 1:18; İbraniler 1:8.

Herhangi bir şüpheye mahal vermemek için yukarıdaki metinlerin her biri hakkında kısaca yorum yapalım:

- Ben Yuhanna 5:7:

Ayetteki "Yeryüzünde tanıklık eden üç kişi vardır: Baba, Söz ve Kutsal Ruh ve üçü birdir" ifadesi İncil'deki orijinal metinde mevcut değildir. Muhtemelen bu metin elinizdeki İncil'de köşeli parantez içinde görünüyor (bu işaret: [_ _]). Ve Kudüs İncili üzerine yapılan yorumlar metnin aslına ait olmadığını açıkça ortaya koyuyor –

Bakmak:

"Vv'nin metni. 7-8 , Vulg.de'ye, eski Yunan mss'sinde, eski versiyonlarında ve Vulg.'un en iyi mss'sinde bulunmayan bir kesik (burada aşağıda parantez içinde) eklenmiştir ; bu, metinde daha sonra tanıtılan marjinal bir açıklama gibi görünmektedir: "Çünkü tanıklık eden üç kişi vardır (gökte: Baba, Söz ve Kutsal Ruh; ve bu üçü birdir; ve yeryüzünde tanıklık eden üç kişi vardır): Ruh, su ve kan ve bunlar üçü birdir." Kudüs İncili, üçüncü baskı, 2004, s. 2132, 2133 (I Yuhanna 5:7 ile ilgili dipnot yorumu – vurgu eklenmiştir)

Yukarıdaki cümleyi eklemeyen, metni en aslına sadık kalarak aşağıda sunuyoruz:

"Çünkü tanıklık eden üç kişi vardır: Ruh, su ve kan; üçü de tek bir amaçta birleşmiştir." 1.Yuhanna 5:7

I Yuhanna 5:7'nin orijinaline ait olmayan kısmı insan tarafından eklenen metin, birçokları tarafından teslis öğretisinin Kutsal Kitap'a dayandığının kanıtı olarak sunulmaktadır; ancak ayeti metin eklenmeden okuduğumuzda bunun bir teslis olduğunu kanıtlamadığı çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Sadece Tanrı'nın Ruhu'ndan, sudan ve kandan söz eder.

-Romalılar 9:5:

İncil'in Gözden Geçirilmiş ve Güncellenmiş Amerikan Versiyonu gibi bazı çevirilerinde metin, İsa'nın Tanrı olduğunu söylüyor gibi görünüyor. Romalılara mektubun, Korintliler'e "Tek Tanrı vardır, Baba vardır" diyen Pavlus tarafından yazıldığını biliyoruz (I Korintliler 8:6). Tanrı'nın ilhamıyla yazan Pavlus, ASLA kendisiyle çelişmezdi. Romalılara yazarken, bir yıl önce Korintliler'e yazdıklarıyla çelişmeyecekti. Dolayısıyla Rom metninin olduğu açıktır. 9:5, İsa'nın aynı zamanda Tanrı olacağını ima eden versiyonlarda yanlış tercüme edilmiştir.

Aşağıda, Gözden Geçirilmiş ve Güncellenmiş Amerikan Versiyonu da dahil olmak üzere İncil'in bazı versiyonlarının dipnotlarında yer alan orijinaline en sadık tercüme bulunmaktadır:

"Atalar onlarıdır ve Mesih de onlardan inmiştir. Her şeyin üzerinde olan Tanrı'ya sonsuza dek hamd olsun!" Romalılar 9:5

-Titus 2:13:

Bu pasajda da çeviri hatası var. Şimdi sizi Kutsal Kitabınızdaki bu metni okumaya davet ediyoruz. Birçok İncil'de okunduğuna göre, bu mektubu yazan Pavlus'un Mesih'in aynı zamanda Tanrı olduğunu öğrettiği anlaşılıyor. Bu doğru değil. İlahi ilham altında, emre, İsa'nın öğretilerine ve kendisinin diğer mektuplarında yazdıklarına aykırı bir şey yazmazdı (I Korintliler 8:6; Efesliler 4:6; I Tim. 2:5).). Aşağıda aslına en sadık, Tanrı'nın, Mesih'in ve havarilerin öğretileriyle uyum içinde olan tercüme bulunmaktadır:

"Kutsal umudu ve yüce Tanrımız'ın ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yüceliğinin ortaya çıkmasını bekliyorum" Titus 2:13

-Yuhanna 1:18:

Şüphe uyandıran ve bazı Kutsal Kitaplarda yetersiz tercüme edilmiş görünen başka bir metin de Yuhanna 1:18'dir.

Daha eski versiyonlarda bu ayette İsa Mesih "Tek Oğul" olarak tanıtılmaktadır. Ancak İncil'in çoğu modern tercümesinde İsa'nın "Tek Başlayan Tanrı" olarak adlandırıldığını okuyoruz. Bu, çevirmenlerin modern okuyucuları İsa'nın Baba gibi bir "Tanrı" olacağına inandırmaya yönelik bir çabası gibi görünmektedir, ancak bu, Tanrı Sözü'nün saf gerçeğini çarpıtmakta ve onları yanıltmaktadır. Aşağıda metni İncil'in eski versiyonlarına göre, aslına daha sadık olarak sunuyoruz:

"Hiç kimse Tanrı'yı görmedi; Baba'nın bağrında bulunan Tek Doğmuş Oğul, O'nu açığa vuran kişidir." Yuhanna 1:18

- Yahuda 4:

Çeviri sorunu yaşanan bir diğer metin ise Yahuda 4. ayetidir. Kutsal Kitabınızda okumanızı rica ediyoruz. Daha yeni tercümelerde sunulduğu şekliyle bu metin, İsa'nın tek Hükümdar olacağını ima ediyor. Ancak bu İncil'e aykırı olurdu. "Hiçbir gözün görmediği kişi"nin (yani Baba Tanrı'nın) tek Egemen olduğu yazılı olan 1. Timoteos 6:15, 16'yı okuyun:

" Kralların Kralı ve rablerin Rabbi olan kutlu ve tek Hükümdar tarafından açıklanacak ; Ölümsüzlüğe sahip olan, yaklaşılamaz ışıktaki yaşayan, şimdiye kadar hiçbir insanın görmediği ve göremediği tek kişi ." I. Timoteos 6:15, 16

Yukarıdaki metinde "tek Hükümdar" olarak bahsedilen, "hiç kimsenin görmediği" tek kişi Baba'dır, çünkü İsa'ya gelince, sadece on iki havari değil, birçok kişi O'nu yeryüzündeyken görmüştür. . Söz'ün kendisi şunu söylüyor: "Tanrı'yı, tek doğan Oğul'u hiç kimse görmedi... Onu açığa vuran odur" Yuhanna 1:18. "Tanrı'yı "Oğul"dan iki ayrı varlık olarak ayırır ve yalnızca Tanrı'nın hiç kimse tarafından görülmediğini açıklar.

Timoteos'a mektubu yazan, ilahi ilham altında olan Pavlus'tu. İçinde Baba'nın tek Hükümdar olduğunun açıkça anlatıldığını görüyoruz. İlahi ilham altında yazan Yahuda, Pavlus'un aynı Tanrı'dan ilham alarak yazdıklarıyla asla çelişmez. Tanrı kafa karışıklığının Tanrısı değildir. Ayrıca şunu da ekliyoruz, eğer İsa tek Hükümdar olsaydı, Babasının Hükümdarı olur muydu? Yeryüzünde herhangi bir itaatkar Oğul, babasını hizmetçi olarak görür mü? Bu, şeylerin doğal düzenine aykırı olacağı için biz erkekler için bile anlamlı olmayacağı gibi, aynı zamanda Söz'ün hakikatine de aykırıdır. Baba Tanrı'nın Oğul'un üzerinde olduğunu, O'nun altında olmadığını ortaya koyuyor:

" Her şeyin üzerinde olan Tanrı ve Baba tektir " Efesliler 4:6

"Oğul, her şeyi Kendisine tabi kılanı da Kendisini tabi kılacaktır ; öyle ki ,
Her şeyin Tanrısı olsun" 1 Korintliler 15:28

Aşağıda Tanrı'yı temsil eden Yahuda 4 metninin en aslına sadık tercümesi bulunmaktadır.
Baba, tek Hükümdardır ve İncil'deki vahiy ve hatta doğal düzen ile uyum içindedir:

"Çünkü uzun zaman önce bu kınamaya maruz kalan bazı kişiler, tek Egemen olan Tanrımız ve Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu ahlaksızlığa çeviren tanrısız adamlar, ikiyüzlülük yaparak işin içine girdiler."

Yahuda 4

-Yuhanna 1:1:

Çeviri sorunları olan başka bir metin de Yuhanna 1:1'dir. Sizi Kutsal Kitabınızdaki bu metni okumaya davet ediyoruz. Okunuş şekline göre metin, İsa'nın en azından başlangıçta, yeryüzüne gelmeden önce Tanrı olduğunu söylüyor olurdu. Eğer bu doğru olsaydı, bu sadece ilk emre değil, aynı zamanda bizzat elçi Yuhanna'nın aynı müjdede Yuhanna 17:3'te Baba'nın tek Tanrı olduğunu söyleyerek yazdığı şeye de aykırı olurdu:

"Ve bu, tek gerçek Tanrı olan Seni tanımları için sonsuz yaşamdır " Yuhanna 17:3

Ancak Yuhanna 1:1 metni yanlış tercüme edildi. Orijinal Yunancadan en sadık çeviri:

"Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'daydı ve Tanrı Söz'dü; O başlangıçta Tanrı'daydı" Yuhanna 1:1
(orijinaline sadık çeviri)

Metnin söylediği şey, başlangıçta İsa'nın Tanrı'nın içinde olduğudur. Bu nasıl olabilir? Basit:

İsa Tanrı'nın Oğludur. Bir Oğul yalnızca Babasından doğduğu için bir Oğuldur. Kutsal Kitap "doğurmak" terimini doğal ve meşru çocuklara atıfta bulunmak için kullanır - Yaratılış 5:3'teki örneğe bakın:

"Adem yüz otuz yıl yaşadı ve kendi benzerliğinde, kendi suretinde bir oğul doğurdu ve adını Şit koydu" Yaratılış 5:3

Yedi, Adem'in karısı Havva ile olan birlikteliğinden doğduğu için gerçek oğluydu. Tanrı Sözü, Şit'i gerçek anlamda Adem'in doğmuş oğlu olarak tanımlamak için "doğmuş" sözcüğünü kullanır.

Dileyen herkes Yaratılış kitabının 5. bölümünün tamamını ve ayrıca Kutsal Kitap'ın soy kütüklerinden (ebeveynlerin ve onların ilgili çocuklarının adlarının kayıtları) bahsettiği tüm diğer pasajları okuyabilir ve Tanrı Sözü'nün her zaman şu ifadeyi kullandığını kendisi için doğrulayabilir: "doğurmak" gerçek anlamda çocuklara atıfta bulunmak için kullanılır. Şit'e gelince, az önce okuduğumuz metinde hâlâ "Adem'in benzerliğine" göre, "Onun suretine" göre onun bir oğul olduğu söyleniyor. Bu, Kutsal Kitabın gerçek bir oğulla ilgili tanımıdır. Kutsal Kitap aynı terimi İsa'nın Tanrı'nın gerçek ve meşru Oğlu, Babası olduğunu göstermek için kullanır - İbraniler 1:5'te görelim:

"Hangi melek için dedim ki: Sen benim oğlumsun, bugün seni YARATTIM ? Ve yine: Ben Onun Babası mı olacağım, O da Benim Oğlum mu olacak?" İbraniler 1:5

Tanrı, Havva'yı Adem'in göğsü hizasında bulunan kaburga kemiğinden yarattığı gibi, Mesih de Baba'nın koinundan çıkmıştır. İsa'nın kendisi de Baba'dan geldiğini söylemiştir - bakalım:

Yuhanna 17:8'i okuyalım. Orada İsa şöyle dedi: "Onlar... Senden geldiğimi biliyorlardı" Yuhanna 17:8.

Yani İsa'nın kendisi, Baba'dan geldiğini, yani tıpkı meşru bir oğlunun burada yeryüzünde babasından doğduğu gibi, O'ndan doğduğunu söyledi. Bu açıktır.

Bazıları, İsa'nın ancak yeryüzüne geldiğinde ve Meryem'den doğduğunda bir oğul olarak doğduğunu düşünüyor. Ancak İsa Pilatus'a bu dünyaya gelmeden önce doğduğunu söyledi - Yuhanna 18:37'yi okuyun:

"İsa cevap verdi: Benim bir kral olduğumu söylüyorsun. Ben bunun için doğdum ve bunun için DÜNYAYA GELDİM". Yuhanna 18:37

Önce doğduğunu söylüyor, sonra dünyaya geldiğini söylüyor. Böylece Kendisi bu dünyaya gelmeden ÖNCE cennette doğduğunu göstermektedir.

- İbraniler 1:8

Son olarak İbraniler 1:8 ayetinin metni hakkında yorum yapacağız. İncil tercümelerinin çoğuna göre metin, Baba'nın kendisinin Mesih'e "Tanrı" dediğini gösteriyor. Ancak bu metin ilk olarak Korintliler'e, Timoteos'a (I Tim. 2:5) ve Efesliler'e (Ef. 4:6) "tek Tanrı vardır, Baba vardır" diye yazan Pavlus tarafından yazılmıştır.

Açıkçası, Pavlus'un ilahi ilham altında yazması, diğer kiliselere yazarken defalarca tekrarladığı şeylerle gelişmeyecektir. Bu metin kötü tercüme edilmiştir.

Pavlus, İbraniler 1:8'de Mezmur 46:5'teki metinden alıntı yapıyor. Lütfen Mezmur 46:5'i okuyun ve kontrol etmek için onu İbraniler 1:8'in metniyle karşılaştırın. Bu metnin aslına en sadık tercümesi şudur:

Mezmun 45:6 "Tahtın sonsuza dek Tanrınıdır"

Pavlus aslında Mesih'in Baba'nın tahtını paylaştığını ve Mesih'in Baba'ya eşit bir Tanrı olmadığını söylüyordu. Pavlus, Baba'nın kişiliğinden başka bir Tanrı'ya sahip olmamız gerektiğini söyleyen ilk emrin kendisiyle çelişen bir şey yazmazdı.

Vahiy 17:3'te "Babil" olarak adlandırılan papalık (Katolik kilisesi), Kutsal Kitap tercümelerinin çoğundan sorumludur. Babil kafa karışıklığı anlamına gelir ve papalığın İncil'i tercüme ederken ne yaptığını tam olarak anlatmak için iyi bir isimdir; İncil'i okuyan insanları Katolik inancının merkezi doktrini olan teslis doktrinine inandırmak için yapılan bir kafa karışıklığı. Fakat bu doktrin Kutsal Kitap'a aykırıdır. Şabat, kutsal yer vb. gibi Kutsal Kitap doktrinleri her zaman Tanrı Sözünde açıkça ortaya konur, ancak "üçlülük" adı Kutsal Kitapta bile geçmez.

Bölüm 3 İsa Mesih Kimdir?

Birçok kişi, İsa'yı "Tanrı" olarak görmeyerek ya da güç ya da hiyerarşi açısından Baba'dan aşağı sayarak O'nu küçük düşürdüklerini ve bu şekilde Şeytan'ın işini yaptıklarını düşünüyor. İsa'yı küçült. Aşağıdaki bölümde bu konuyu ele alacağız.

- Tanrı İsa'yı nasıl yüceltmemizi istiyor?

Kutsal Kitap Tanrı'nın neden İsa'yı yüceltmemizi istediğini şöyle anlatır:

"Mesih İsa'da da olan bu düşünceyi içinizde bulundurun; çünkü O, Tanrı biçiminde olduğundan, Tanrı ile eşitliği soygun olarak görmedi; daha doğrusu, bir hizmetçi biçimini alarak, insanlara benzeyerek Kendini yok etti; ve bir insan figürü olarak tanınarak, ölüm noktasına, hatta çarmıhtaki ölüme kadar itaat ederek Kendisini alçalttı. Bu nedenle Tanrı da O'nu çok yükseltti ve O'na her ismin üstünde olan ismi verdi; öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökte, yerde ve yer altında herkes diz çöksün ve her dil İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin. Baba Tanrı'nın yüceliği." Filipililer 2:5-11

Yukarıdaki pasaj, Tanrı'nın bizden İsa'yı yüceltmemizi istemesinin nedenini sunmaktadır. Pasajın İsa'nın fedakarlığını vurguladığına dikkat edin:

"O, Tanrı biçiminde var olan ... bir hizmetçi biçimini alarak Kendini yok etti
...

insan formunda tanındı, Kendini alçalttı,

Ölüm noktasına kadar itaat etmek , hatta çarmıhta ölmek bile ."

Metin bize İsa'nın aşağılanmasının adımlarını sunuyor:

1- Kâinata Allah'tan başka bir varlığın olabileceği en yüce makamda bulunarak, kendini yok etmiş, insan olmuş, kul kılığına girmiş;

2 – İnsan formunda tanındı, zaten insan formunda olduğundan Kendisini alçalttı

3 – Ölüm noktasına kadar, hatta çarmıhta ölmeye kadar itaatkardı.

Hikaye çarmıhta sona eriyor çünkü çarmıhta İsa'nın fedakarlığı en yüksek seviyeye ulaştı. Yapabileceği daha fazla bir şey yoktu. Fedakarlığın bundan daha büyük olmasının imkânı yoktu.

Cennetin en yüksek yerinden inen, Evrenin en aşağılık yerine varan, günah ve karanlıkla kirlenen, Evrendeki en düşük ahlaki değere sahip varlıklarla, Allah düşmanı insanlarla özdeşleşerek, bu adamlara karşı kendini küçük düşüren. ve onların huzurunda, onlar tarafından tanınmadan, şimdiye kadar bilinen en aşağılayıcı infaz biçimiyle hayatını vermek. Metin, İsa'nın kurbanını bildirdikten sonra, Tanrı'nın O'nu bu nedenle yücelttiğini şöyle bildirir:

"Bu nedenle Tanrı da O'nu çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı verdi..." Filipililer 2:9

Yukarıdaki metinde geçen "bunun için" sözleri, Tanrı'nın O'nu önceki ayetlerde sunulan nedenden ötürü (Mesih'in göksel avluları terk ederek Kendini insanlara sunması) yücelttiğini göstermektedir. İlahi iradeye itaat eden Pavlus'un kendisi, vaazının en önemli teması olan Mesih'in çarmıhta tamamlanan kurbanını gerçekleştirdi:

"Yahudilere sürçme taşı, Yahudi olmayanlara aptallık olan çarmıha gerilmiş Mesih'i vaaz ediyoruz ... Çünkü aranızda İsa Mesih ve çarmıha gerileninden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıyım ." I Korintliler 1:24; 2:2

Ve Tanrı, Kendisi ve Pavlus'un O'nu yüceltmesiyle aynı nedenle İsa'yı yüceltmemizi bekliyor.

İsa'yı Tanrı olarak tanıyıp tanımamızın, Tanrı'nın bizden O'nu yüceltmemizi beklediği şekilde O'nu yüceltmemekle hiçbir ilgisi olmadığını unutmayın. İsa'yı hayatımızın Rabbi olarak tanır ve bunun için O'nu yüceltirsek, sözden tek bir Tanrı'nın, Baba'nın olduğunu görmemize rağmen, Tanrı'nın bizden O'na göstermemizi beklediği saygıyı O'na vermiş oluruz.

Önceki bölümde, Tanrı Sözü'nün yalnızca tek bir Tanrı'nın olduğunu ve bu Tanrı'nın İsa Mesih'in Babası olduğunu bildirdiğini gördük. O halde, Babası gibi bir "Tanrı" değilse, İsa'nın enkarnasyonu öncesinde, sırasında ve sonrasındaki kişiliği hakkında ne söyleyebiliriz? Bu bölümde bu konuyu ele alacağız: Mesih'in dün, bugün ve sonsuza kadar.

- Başlangıçta - Tanrı'nın Oğlu

Yuhanna İncili'nin ilk ayetinde her şeyin başında, Evrenin yaratılışı başlamadan önce İsa'nın durumu anlatılmaktadır. Orijinal Yunancadan en sadık çeviri:

"Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'daydı ve Tanrı Söz'dü; O başlangıçta Tanrı'daydı" Yuhanna 1:1 (Yunanca orijinaline sadık çeviri)

Metnin söylediği şey, başlangıçta İsa'nın Tanrı'nın içinde olduğudur; bu yüzden şöyle der: "Söz Tanrı'nın İÇİNDEydi". Bu nasıl olabilir? Basit:

Kutsal Kitap birçok pasajda İsa'nın "Tanrı'nın Oğlu" olduğunu tekrarlar. İsa bunu kendisi söyledi: "İlan ettim: Ben Tanrı'nın Oğluyum" Yuhanna 10:36. Tanrı Sözüne göre, Oğul yalnızca Babasından doğduğu için bir "oğuldur". Kutsal Kitap "doğurmak" terimini doğal ve meşru çocukları ifade etmek için kullanır - Yaratılış 5:3'teki örneğe bakın:

"Adem yüz otuz yıl yaşadı ve kendi benzerliğinde, kendi suretinde bir oğul doğurdu ve adını Şit koydu" Yaratılış 5:3

Yedi, Adem'in karısı Havva ile olan birlikteliğinden doğduğu için gerçek oğluydu. Tanrı Sözü, Şit'i gerçek anlamda Adem'in doğmuş oğlu olarak tanımlamak için "doğmuş" sözcüğünü kullanır. Dileyen herkes Yaratılış kitabının 5. bölümünün tamamını ve ayrıca Kutsal Kitap'ın soy kütüklerinden (ebeveynlerin ve onların ilgili çocuklarının adlarının kayıtları) bahsettiği tüm diğer pasajları okuyabilir ve Tanrı Sözü'nün her zaman şu ifadeyi kullandığını kendisi için doğrulayabilir: "doğurmak" gerçek anlamda çocuklara atıfta bulunmak için kullanılır. Şit'e gelince, az önce okuduğumuz metinde hâlâ "Adem'in benzerliğine" göre, "Onun suretine" göre onun bir oğul olduğu söyleniyor. Bu, Kutsal Kitabın gerçek bir oğulla ilgili tanımıdır. Kutsal Kitap, İsa'nın Tanrı'nın, yani Babasının gerçek ve meşru Oğlu olduğunu göstermek için aynı "doğurmak" fiilini kullanır.

İbraniler 1:5'e bakalım:

"Hangi melek için dedim ki: Sen benim oğlumsun, bugün seni doğurdum? Ve yine: Ben Onun Babası mı olacağım, O da Benim Oğlum mu olacak?" İbraniler 1:5

Tanrı, Havva'yı Adem'in göğsü yüksekliğindeki kaburga kemiğinden yarattığı gibi, Mesih de Baba'nın koynundan geldi. İsa'nın kendisi de Baba'dan geldiğini söylemişti - bakalım:

Yuhanna 17:8'i okuyalım. Orada İsa şöyle dedi: "Onlar... Senden geldiğimi biliyorlardı" Yuhanna 17:8.

İsa'nın kendisinin Baba'dan geldiğini, yani tıpkı meşru bir oğlunun burada yeryüzünde babasından doğduğu gibi, O'ndan doğduğunu söylediğini görüyoruz.

Bazıları, İsa'nın ancak yeryüzüne geldiğinde ve Meryem'den doğduğunda bir oğul olarak doğduğunu düşünüyor. Ancak İsa Pilatus'a bu dünyaya gelmeden önce doğduğunu söyledi - Yuhanna 18:37'yi okuyun:

"İsa cevap verdi: Benim bir kral olduğumu söylüyorsun. Ben bunun için doğdum ve bunun için DÜNYAYA GELDİM". Yuhanna 18:37

Önce doğduğunu söylüyor, sonra dünyaya geldiğini söylüyor. Böylece Kendisi bu dünyaya gelmeden ÖNCE cennette doğduğunu göstermektedir.

- Tanrı biçiminde varlığını sürdürdü

"Çünkü Tanrı'nın görünmez nitelikleri, O'nun sonsuz gücü ve kendi tanrısallığı, yaratılan şeyler aracılığıyla algılanarak dünyanın başlangıcından beri açıkça tanınmaktadır." Romalılar 1:20

Yukarıdaki ayet bize, yaratılanlar üzerinden İlahlığın dahi anlaşılabilirliğini göstermektedir. Bu nedenle, Baba ile Oğul İsa arasındaki ilişkiyi daha iyi anlamak için Kutsal Kitap bizi Baba ile Oğul arasında yaratılmış işler aracılığıyla var olan ilişkiyi analiz etmeye davet eder. İnsan ırkı Tanrı'nın yaratışının başyapıtı olduğundan, insan ebeveynleri ve çocukları arasındaki ilişkiyi analiz etmekten daha iyi bir şey olamaz. Tanrı'nın Oğlu'nun kişiliğinin doğasını ve karakterini daha iyi anlayabilmek için bundan sonra bu karşılaştırmadan yararlanacağız.

Gerçek bir insan oğlunun, babasıyla aynı tabiatta bir vücuda sahip olduğunu biliyoruz. Ebeveynler etten ve kemikten yapılmıştır ve insan çocukları da bu şekilde doğarlar. Yukarıda okuduğumuz Romalılar 1:20'de önerilen karşılaştırmayı kullanarak, insan çocuklarının babalarıyla aynı doğaya sahip bir bedene (et ve kemik) sahip olması gibi, ilahi Oğul'un da onunla doğduğundan emin olabiliriz. Babasıyla aynı doğaya sahip bir bedendir ve bu gerçeğin Tanrı'nın Sözü'nde açıkça ortaya çıktığını görüyoruz:

"Mesih İsa, Tanrı biçiminde var olduğu için Tanrı'yla esitliği soygun olarak görmedi" Phil. 2:5, 6

Yukarıdaki metinde yer alan "biçim" kelimesi, İsa Mesih'in gökтейken, Tanrı, yani Babası ile aynı fiziksel forma, yani Oğul olarak aynı doğaya sahip bir bedene sahip olduğu gerçeğini ifade etmek için kullanılmıştır. Babasının bedeni olarak O'nun bedeninin hangi maddeden oluştuğunu bilmiyoruz ve bugün bilmemiz bize verilmedi; ancak Kutsal Kitap, Mesih'in yeryüzüne gelmesinden önce Baba ve Oğul'un bedenlerinin aynı yapıya sahip olduğunu açıkça belirtir.

- Babasından daha genç

İnsan bir babanın her çocuğunun babasından daha genç olduğunu biliyoruz. Yaratılmış eser olan insan, Tanrı'yı açığa vurduğu için, Oğul İsa Mesih'in de Babası Tanrı'dan daha genç olması gerektiğini biliyoruz ve İncil'in de bunu açıkladığını görüyoruz. Baba ve Oğul'un "yaşı" hakkında ne söylediğine dikkat edin:

Baba Hakkında:

"Dağlar doğmadan, yeryüzü ve dünya oluşmadan önce, sonsuzluktan sonsuzluğa kadar sen Tanrı'sın." Mezmurlar 90:2

Yukarıdaki metin, Tanrı'nın ezelden ebede kadar zaten var olduğunu, yani Tanrı'nın var olmadığı bir durumun hiçbir zaman olmadığını göstermektedir.

Oğul Hakkında:

"Ve sen, Beytullahim Efrata, binlerce Yahuda'dan oluşan bir grup olarak görünemeyecek kadar küçüksün, kökenleri eski çağlardan, sonsuzluk günlerinden gelen İsrail'de hüküm sürecek olan kişi bana senden gelecek ." Mika 5:2

Yukarıdaki metin İsa hakkında bir kehanettir. İsa'nın sonsuzluk günlerinde ortaya çıktığını söylüyor. Baba ile Oğul arasındaki farka dikkat edin:

Baba: "sonsuzluktan sonsuzluğa, Sen Tanrısın" Ps. 90:2

Oğul: "kökeni... sonsuzluk günlerinden gelen" Miq. 5:2

Baba'nın Oğul'dan önce geldiği açıktır. Her zaman var olan Baba'nın aksine, Oğul sonsuzluktan doğmuştur.

- Babasıyla aynı karakter

Bir insan oğlu, karakter özelliklerini babasından miras alır. Örneğin, ebeveynleri sigara içtiği için sigara içen birçok çocuk vakası görüyoruz. Karakter eğilimlerini ebeveynlerinden miras alırlar. Karakter özelliklerinin insan ebeveynlerinden çocuklarına aktarılmasında kusurlar olsa da, insanlar kusurlu olduğundan, karakter özelliklerinin bir Tanrı'dan O'nun Oğlu'na aktarılmasında kusur olduğuna inanamayız. Bunun nedeni Tanrının mükemmel olmasıdır. İbranice metinleri okuduğumuzda bu inancın doğrulandığını görüyoruz:

" Geçmişte konuşmuş olan Tanrı ... bu son günlerde bizimle Oğul aracılığıyla konuştu ... Yüceliğin parlaklığı ve Kendi Varlığının tam ifadesi olan O " İbraniler 1:1-3

Yukarıdaki metinde kullanılan "tam ifade" terimi ne anlama geliyor? "Tam" kelimesi "tamamen sadık" anlamına gelir. O halde, Oğul'un, Baba'nın "Varlığının" tam ifadesi olduğunu söyleyerek, Tanrı Sözü'nün, Oğul'un, kişinin (veya Varlığın) mükemmel sadık ifadesi veya yeniden üretimi olduğunu anlamamızı istediğini anlıyoruz. Babanın Bu hem fiziksel biçimini hem de karakterini içerir. Oğul'un karakteri Baba'nın karakterine eşitti. Tanrı'nın yasası O'nun karakterinin ifadesidir; aynı zamanda Oğul'un karakterinin ifadesini de taşır. Oğul'un karakteri, Tanrı'nın yasasına eşittir, onunla aynı yükseklikte ve kutsaldır; Bu nedenle Oğul, ihlal edilen yasanın cezasını ödemeyi Kendisini teklif edebilir. Oğlunu günahkâr insanlar için çarmıhta kurban ederek, tüm evren, O'nun karakteri nedeniyle yasanın talep ettiği bedelin ödendiğine ve Tanrı'nın, yasasını ağırlaştırmadan, günahkarı affedip kurtarabileceğine tanıklık edebilirdi.

- Bir mirasçı oğul

Her insan çocuğu, doğum hakkı gereği, Babasının mülklerinin mirasçısıdır.

Her şeyin sahibi ve yaratıcısı Tanrı'dır ve Kutsal Kitap, Tanrı'nın, Oğlu İsa'yı her şeyin varisi kıldığını şöyle bildirir:

"Tanrı... bu son günlerde, her şeyin mirasçısı olarak atadığı Oğlu aracılığıyla bizimle konuştu" İbraniler 1 : 2

Gerçek Oğul olarak Baba, her şeyin varisi olan Oğlu İsa'yı oluşturdu. Eğer İsa, teslis doktrininin söylediği gibi, Baba ile eşit ve ölümsüz olsaydı, Tanrı'nın, zaten Baba kadar sahibi olacağı için, O'nu her şeyin mirasçısı yapmasına gerek kalmazdı.

- Babasının adının varisi

Bu dünyada doğan bir oğul, dünyadaki babasının adını miras alır. Örneğin Bay Silva Júnior'un babası Bay Silva'nın oğlu olmasından dolayı bu ismi aldığı düşünmek doğaldır. Yaratılmış şeylerin doğal düzeninin Tanrılığı bile açığa vurduğu Kutsal Kitap'ta yer alan bir ilke olduğundan (Romalılar 1:20), aynı şeyin İsa Mesih ve Onun Babası olan Tanrı için de geçerli olması gerektiğini bilebiliriz. incil? Görelim:

"Geçmiş zamanlarda ve peygamberler aracılığıyla atalara birçok şekilde konuşan Tanrı, bu son günlerde bize her şeyin mirasçısı olarak atadığı Oğlu aracılığıyla konuştu... miras aldığı kadar meleklerden de üstün hale geldi. onlardan daha mükemmel bir isim "

İbraniler 1:1, 2, 4

Yukarıdaki metin, Tanrı'nın İsa'yı her şeyin mirasçısı yaptığını söylüyor ve bunun kendi adını da içerdiğinin kanıtı olarak, Oğlu İsa'nın meleklerden "daha mükemmel bir adı miras aldığı" belirtiyor. Başka bir metin, İsa'nın miras aldığı ismi daha da açık bir şekilde ortaya koyuyor.

Tanrı'nın Musa'ya söylediği şu sözleri okuyalım:

"Sonra Tanrı şu sözleri söyledi: ... İşte, yol boyunca sizi korumak ve hazırladığım yere götürmek için önünüzden bir Melek gönderiyorum. O'ndan sakının, O'nun sesini dinleyin ve O'na isyan etmeyin, çünkü O sizin isyanınızı affetmeyecektir; Çünkü adım O'ndadır." Çıkış 20:1, 20, 21

Baba, İsa'dan Kendi meleği olarak söz ederek Musa'ya şöyle der: "Benim adım O'ndadır." Tanrı'nın Kendisi, İsa'nın Kendi adını miras aldığı açıkça belirtti: "Tanrı". Bu İsa'yı Tanrı yapmaz.

Baba ismine sahip olmak baba olmak anlamına gelmiyor, katılıyor musunuz? Ben babam değilim; babam bir kişi ve ben başka bir kişiyim ama onun adını miras alıyorum. Aynı şey İsa için de geçerli. İsa'nın Babasının adını miras aldığı gerçeği, Kutsal Yazılar'daki bazı metinleri açıklamaktadır; bu metinler dikkatli okunmadığı takdirde okuyucuyu, Kutsal Kitap'ın İsa'yı "Tanrı" olarak sunduğu yönünde yanıltabilir.

Bunları burada sunuyoruz:

"Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir Oğul verildi; hükümet O'nun omuzlarındadır; ve O'nun adı şu olacak: Harika Öđütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Tanrı'nın Prensi Barış;" İşaya 9:6

Yukarıdaki metin İsa'dan bahsediyor. "Onun adının" "Güçlü Tanrı" olacağını söylediğine dikkat edin. "O Güçlü bir Tanrı olacak" demiyor. Metnin kanıtladığı şey, İsa'nın bir Tanrı olduğu değil, Oğul olarak Babasının adını miras aldığıdır.

"İşte, bakire hamile kalacak ve bir oğul doğuracak ve ona İmmanuel (Tanrı bizimle anlamına gelir) adı verilecek." Matta 1:23

Yukarıdaki metin aynı zamanda İsa'dan da bahsediyor. "O, İmmanuel'in (Tanrı Bizimle) ADIYLA çağrılacak" yazdığını unutmayın. O'nun bizimle Tanrı olacağı söylenemez. Bu durum, incelediğimiz İşaya 9:6'daki durumla aynıdır.

- Yeryüzünde - İnsanoğlu

Kutsal Kitap, Tanrı'nın, İsa'nın doğacağı bir beden oluşturduğunu söyler:

"Kurban ve adak istemedin; ama sen bana bir beden oluşturduğun" İbraniler 10:5

Spiritizm, bir varlığın bir bedene bürünebileceğini vaaz eder. Biz buna inanmıyoruz çünkü Kutsal Kitap böyle söylemiyor. Dolayısıyla yukarıdaki ayetten İsa'nın, gökteki gibi Allah'ın bedeniyle bir insan bedenine girdiği ve böylece bir beden içinde iki beden, biri aktif (insan), diğeri aktif (insan) olduğu anlaşılabilir. ve bazen başkalaşımda olduğu gibi ortaya çıkan, aktif olmayan bir şey (ilahi). Bu kavram, çoğu kişi bilmeseydi de, maneviyatçıdır. Çoğu insan bunun çok benzer olduğuna inanıyor, ancak Tanrı Sözü'nün açıkladığı şey bu değil. Kutsal Kitap'taki vahiyler göre, Tanrı'nın Meryem'in rahminde İsa'ya bir beden oluşturması, İsa'nın bir insan olarak doğduğunu göstermektedir. O'nun yeryüzüne gelmeden önce göklerde sahip olduğu ilahi beden tamamen yok edildi.

varlığına son verildi. Tanrı Sözü'nün Filipililer dilinde bize söylediği şey budur - bkz.:

"Tanrı'nın biçiminde olduğundan, bunu Tanrı'ya eşit olmak için bir soygun olarak görmeyen Mesih İsa'da olduğu gibi, bu düşüncenin sizde de olmasına izin verin. Ama O, bir hizmetçi biçimini alarak insanlara benzeyerek Kendini yok etti" Filipililer 2:5-7 (Almeida Rev. ve Düzeltmiş Çeviri)

"İmha etmek" kelimesi "yok etmek, yok etmek" anlamına gelir. Dolayısıyla yukarıdaki ayette geçen "kendini yok etmiş" ifadesi, Baba ile aynı tabiattaki İsa'nın bedeninin yok olduğu, yok olduğu anlamına gelmektedir. Tanrı, Baba, Kendisinininki gibi bir bedene sahip bir Oğul sahibi olmaktan sonsuza dek vazgeçti çünkü o beden yok edildi, hiçliğe indirildi. İsa Tanrı'nın tek Oğluydu. Bu nedenle, Babanın bedeni sonsuza kadar Kendisinininkini yansıtan bir Oğluna bir daha asla sahip olamayacaktı. Filipililer'den alınan pasaj, İsa'nın "insan benzerliğinde yaratılmış bir hizmetçi" biçimini aldığını gösteriyor. Enkarnasyondan itibaren İsa yalnızca bir insan bedenine sahip olacak ve kelimenin tam anlamıyla bir insan olacaktır. Baba, Oğlunu artık Kendi fiziksel bedenini yansıtan biri olarak değil, kökeni itibarıyla (Babadan doğduğundan beri) insan bedenine sahip bir Oğul olarak sevecektir. İnsan ırkını Oğlunun kişiliğinde görecekti.

Bu, İsa'nın yeryüzündeyken birçok kez Tanrı'nın Oğul ve İnsan Oğul olarak adlandırıldığı gerçeğini açıklıyor. Burada örnek olarak sadece iki pasajı aktarıyoruz:

"Sonra teknedekiler gelip O'na tapındılar ve şöyle dediler: Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'dur." Matta 14:33

"İsa onlara şöyle dedi: Sen söyledin ; Ama size şunu söyleyeyim, yakında İnsanoğlu'nu göreceksiniz. _____
Yüce Allah'ın sağında oturuyor ve gökteki bulutlar üzerinde geliyor." Matta 26:64

Köken olarak İsa, Babası tarafından yaratıldığı için her zaman Tanrı'nın Oğlu olacaktır; ilk var olduğu zaman O'ndan doğmuştur; ancak enkarnasyon yoluyla insan bedenine sahip olan "İnsanın Oğlu" oldu. Tanrı Sözü'nün bize Filipililer 2:6'da onun yok edildiğini (yok edildiğini) söylediği gibi, Tanrı'nın Oğlu'nun bedenine tekrar sahip olamazdı. Dikkat edin, az önce okuduğumuz Matta 26:64 ayetinde İsa, İnsanoğlu olarak ikinci kez yeryüzüne döneceğini söylüyor:

" Yakında İnsanoğlu'nun Her Şeye Gücü Yeten'in sağında oturduğunu ve gökteki bulutlar üzerinde geldiğini göreceksiniz. " Matta 26:64

İsa'nın ikinci kez yeryüzüne döndüğünde bile hâlâ İnsanoğlu olacağını açıkça belirttiğini görüyoruz.

- Bir erkek olarak kendisi için hiçbir şey yapamazdı

Şu ana kadar İsa'nın yeryüzündeyken bizimkine benzer bir insan vücuduna sahip olduğu açıktır. Peki O'nun bizim sahip olmadığımız doğaüstü bir gücü olabilir mi? Özel güçlere sahip bir tür "Tanrı – insan" olabilir mi? Bakalım İsa yeryüzündeyken Kendisi hakkında ne demiş:

" Kendi başıma hiçbir şey yapamam " Yuhanna 5:30

Kendisi hakkında hiçbir şey yapamayacağını kendisi söyledi. Kendi başımıza hiçbir şey yapamayan bizler gibi O da öyleydi. O halde İsa nasıl mucizelerini gerçekleştirdi ve insanları iyileştirdi? Elçilerin İşleri kitabından pasajı okuyalım:

"İsrail adamları, şu sözleri dinleyin: Sizin de bildiğiniz gibi , Tanrı'nın mucizeler, harikalar ve belirtilerle sizin aranızda gerçekleştirdiği, Tanrı'nın onayladığı bir adam olan Nasıralı İsa " (Elçilerin İşleri 2:22).

Ve İsa şöyle dedi:

"Size söylediğim sözleri Kendimden bahsetmiyorum; Bende yaşayan Baba, işlerini yapar." Yuhanna 14:10

Yukarıdaki ayetlerden, mucizeleri Kendisi aracılığıyla gerçekleştirenin, İsa'nın Babası olan Tanrı olduğunu görüyoruz. İnsanları iyileştiremeyiz ve kendi başımıza mucizeler gerçekleştiremeyiz. İsa da bunu yapamadı. İsa'nın yeryüzündeyken bizim gibi fiziksel olarak sınırlı bir insan olduğu açıktır; ve Tanrı'nın imanla aldığı gücüyle mucizeler ve merhamet işleri gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceği. Eğer O, yasaya mükemmel bir şekilde itaat etmiş olsaydı

yeryüzünde yaşarken onu güçlendiren Babanın gücünden; Biz de O'nun yaptığı gibi, O'na iman yoluyla Tanrı'nın gücünü alarak on emrin hepsini yerine getirebiliriz. İsa'ya iman ederek O'nun olduğu gibi mükemmel olabiliriz.

- Dirilişten sonra etten kemikten adam

İsa diriltildiğinde insan vücuduna sahip olarak insan olmaya mı devam etti, yoksa başka bir bedenle mi varlığını sürdürdü? Dirilişinden sonra öğrencilerine görüldüğünde ne söylediğine bakalım:

"İsa aralarına gelip onlara şöyle söylediğinde hâlâ bu şeyleri konuşuyorlardı: Size selam olsun! Ama şaşırıyorlar ve korkuyorlar, bir ruh gördüklerine inanıyorlardı.

Ama onlara dedi: Neden sıkıntı çekiyorsunuz? Peki neden kalbinizde şüpheler doğuyor?

Ben olan ellerimi ve ayaklarımı görün ; Beni hissedin ve kontrol edin, çünkü benim gördüğüm gibi ruhun eti ve kemiği yoktur. Bunu söyleyerek onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi." Luka 24:36-40

İsa, diriltildikten sonra öğrencilerine görüldüğünde kendisinin etten kemikten bir adam olduğunu söylemişti. Ve Timoteos'a yazdığı mektupta Pavlus, İsa'nın bugün gökte bizim Aracımız olarak çalışan bir adam olduğunu bildirir:

"Çünkü tek bir Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı vardır : İsa Mesih." I. Timoteos 2:5

Bu nedenle, göksel Babamız Tanrı ile O'nun çocukları olan bizler arasında bir Aracı, bir İnsan, İsa Mesih vardır. Söz'e göre O bir insandır ve bir insan olarak bugün cennette bizim için aracılık etmektedir. Elçi Pavlus bizi çağırmaktan utanmadığını açıkça belirtiyor: erkek kardeşler - bkz. İbranice. 2:11 ve 17:

"Onlara KARDEŞ demekten utanmıyor...

" Tanrıyla ilgili konularda sadık bir Başkâhin olabilmesi için , her konuda KARDEŞLERİ gibi olması uygundu ." İbraniler 2:11, 17

Bu nedenle, bugün bizim adımıza Tanrı'ya aracılık eden ırkımızın bir kardeşi var: İsa Mesih.

- Tanrısallığın tüm doluluğu O'ndadır

"Tanrım; çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedensel olarak O'nda mevcuttur." Koloseliler 2:8, 9

Yukarıdaki metin Pavlus tarafından İsa'nın diriltilmesinden sonra yazılmıştır. Birçok kişi tarafından bu, İsa'nın bugün orada, cennette, Babasıyla birlikte bir Tanrı olacağının kanıtı olarak kullanılıyor. Bunun nedeni, metnin "Tanrılığın tüm doluluğunun" Mesih'te bulunduğunu söylemesidir. Ama bu mu

Tanrı anlamamızı mı istiyor? Buraya kadar gördük ki, İncil, İsa'nın bugün gökte bir adam olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Yukarıdaki metin, Tanrı Sözü'nün daha önce açıklamış olduğu şeylerle çelişiyor olamaz. Tanrı kafa karışıklığının Tanrısı değildir. Yukarıdaki metinden, İncil'in diğer pasajlarda verilen vahiylerine saygısızlık ederek İsa'nın Tanrı olduğunu ancak anlayabiliriz. Dolayısıyla yukarıdaki metnin anlamının farklı olduğu açıktır. Allah'ın sözüyle uyumlu olan bu pasajın anlayışı nedir? Başka bir pasajla karşılaştırsak ona ulaşabiliriz. Kutsal Kitap Tanrı'nın doluluğuyla dolu olabileceğimizi söyler:

“Öyle ki, tüm kutsallarla birlikte genişliğin, uzunluğun, yüksekliğin ve derinliğin ne olduğunu anlayasınız ve Mesih'in bilgiyi aşan sevgisini bilesiniz; böylece tüm dolulukla dolasınız. Tanrının .”
Efesliler 3:18, 19

Yukarıdaki ayete göre biz insanlar Tanrı'nın “her şey” doluluğuyla doldurulabiliriz. "Toda" kelimesi "todo"nun dişil halidir; bu da tam, tam bütün, hiçbir şeyi dışarıda bırakmayan anlamına gelir. O halde ayet, Tanrı'nın tam doluluğundan alınabileceğimiz anlamına gelir. Ancak Kutsal Yazıların bu vaadi yaşamlarımızda yerine gelse bile bu sayede Tanrı olmayacağımızın bilincindeyiz.

İnsan olarak kalacağız ama kazanacağımız şey, KARAKTERİN veya Tanrı'nın KUTSALLIĞININ yaşamlarımızda tam olarak tezahür etmesi olacaktır. Yukarıdaki metin Tanrı'nın bizim tüm KUTSALLIĞINA sahip olmamızı, alınmasını arzuladığını ifade eder. Bu, Tanrının tüm doluluğuna sahip olmaktır.

Şimdi İsa'nın örneğine dönelim. Metin, Tanrılığın tüm doluluğunun O'nda bulunduğunu söylüyor. İncil'deki diğer pasajların açıklanmasından, O'nun da bugün bizim gibi etten kemikten bir adam olduğunu biliyoruz. Ayrıca Tanrı'nın bize İsa'yı örnek gösterdiğini de biliyoruz. Eğer Tanrı'nın bizim için arzusu O'nun KUTSALLIĞININ doluluğuyla dolmamızsa, bunun nedeni İsa'nın kesinlikle Kendi KUTSALLIĞININ doluluğuyla dolu olmasıdır. Tanrı bizden İsa'nın başaramadığı hiçbir şeyi istemez. Burada Koloseliler 2:8, 9'un metnini, İncil'deki İsa'nın bir insan olduğunu doğrulayan diğer pasajlara şiddet uygulamadan anlayabileceğimiz yola geliyoruz. Tanrı, Kutsallığın doluluğunun İsa'da bulunduğunu söylerken, Kendi KUTSALLIĞININ doluluğunun İsa'da yaşadığını kastediyor. Koloseliler 2:8,9'un bağlamını dikkatli bir şekilde analiz edersek, Pavlus'un, O'nun bir “Tanrı” olduğunu kanıtlayıp kanıtlamaması gerçeğinden değil, Mesih'in kutsallığıyla ilgili olarak bahsettiğini görürüz:

“Şimdi Rab Mesih İsa'yı kabul ettiğiniz gibi, O'nda köklenmiş olarak, gelişip, imanda güçlenerek, size öğretildiği gibi, şükranla gelişerek O'nda yürüyün.
Dikkat edin, hiç kimse sizi Mesih'e göre değil, insan geleneğine göre, dünyanın ilkelerine göre felsefesiyle ve boş incelikleriyle karıştırmayın; çünkü Tanrılığın tüm doluluğu bedensel olarak O'nda bulunuyor.” Koloseliler 2:6-9

Pavlus'un yukarıdaki ayette Koloselilere yaptığı öğüdün, onların İsa'nın örneğini takip etmelerini amaçladığını unutmayın; o kadar ki şöyle diyor:

“Rab Mesih İsa'yı kabul ettiğiniz gibi, size öğretildiği gibi O'nun yolunda yürüyün.”
Koloseliler 2:6, 7

Metnin ardından Pavlus, onları Mesih'in modelinden sapmamaya teşvik ediyor:

Koloseliler 2:8 "Dikkat edin, kimse sizi kendi felsefesiyle ve boş hileleriyle tuzağa düşürmesin... dünyanın ilkelerine göre değil, dünyanın ilkelerine göre".

Pavlus daha sonra neden Mesih'in örneğinden sapmamaları gerektiğini açıklıyor: çünkü KUTSALLIĞIN doluluğu O'ndadır (kelimenin anlamı Metindeki tanrısallık):

"Çünkü Tanrılığın tüm doluluğu bedensel olarak O'nda bulunuyor." Koloseliler 2:9

İsa bizim KUTSALLIK modelimiz olduğundan, karakterimizi ancak O'na sadık kalarak kutsallık standardına göre şekillendirebiliriz. Başka bir deyişle Pavlus metnin ilerleyen kısımlarında, O'na bağlı kalarak mükemmelleştirdiğimizi açıklarken şunu söylüyor:

"Sen de O'nda mükemmelleştin." Koloseliler 2:10

"Kutsallık" sözcüğünün, başarmamız gereken bir şey olarak Mesih'e atfedildiğini görün. Pavlus, Mesih'ten ayrılmamız gerektiğini çünkü Tanrılığın doluluğunun O'nda bulunduğunu ve Mesih'te kalırsak mükemmelleştirdiğimizi söylüyor. Eğer "İlahilik" kelimesi İsa'nın Tanrı olduğunu göstermek amacıyla kullanılmış olsaydı, Pavlus insana ulaşılmaz bir ideal sunmuş olurdu, çünkü insan Mesih'te ne kadar kalırsa kalsın asla Tanrı olamayacaktır. Bir insana söylenen en büyük yalan, yılanın Havva'ya Tanrı'ya eşit olabileceği yalanıydı (bkz. Yaratılış 3:5). Bu imkansız.

Bölüm 3 Vaftiz / Sonuç

- Matta 28:19'da vaftiz

"Bu nedenle gidin ve tüm ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba ve Tanrı'nın adıyla vaftiz edin. Oğul ve Kutsal Ruh'un"

Bu metin, günümüz İncillerinde sunulduğu haliyle, birden fazla Tanrı'nın, yani Baba'nın var olduğunu kanıtlamasa da (metinde ele alınan konu bu olmadığından), birçok kişi tarafından Tanrı'nın varlığına kanıt olarak kullanılmaktadır. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına vaftiz etmeliyiz. Ancak Luka'nın müjdesini incelediğimizde, Matta 28:19'da bulunan İsa'nın öğrenci yetiştirme emrinin aynısının yorumlandığını görüyoruz.

Ancak Luka'nın metninde İsa onlara bunu Kendi adına yapmalarını emreder:

"İsa ... Kutsal Yazıları anlamaları için anlayışlarını açtı; ve onlara şöyle dedi: Böylece Mesih'in acı çekeceği ve üçüncü günde ölümden dirileceği yazılmıştır .

Öyle ki , Yeruşalim'den başlayarak tüm uluslara O'nun adıyla tövbe ve günahların bağışlanması duyurulmalıdır ." Luka 24:44-47

Şimdi çözmemiz gereken bir ikilem var. Matta 28:19, İsa'nın üç kişi adına havariler yapılmasını emretmesini anlatırken, Luka onlara İsa adına günahların bağışlanması için tövbe vaaz etmelerini emreder. Bu iki emirden hangisi gerçekten İsa'nın emriydi? Elçilerin İşleri metinleri, öğrencilerin İsa'nın emrine nasıl itaat ettiklerini ve itaatlerinden dolayı Tanrı'nın bereketini aldıklarını bildirerek sorunu çözmektedir. Okuyalım:

"Ve Petrus onlara şöyle dedi: Tövbe edin ve her biriniz günahların bağışlanması için İsa Mesih'in adıyla vaftiz edilsin , böylece Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. ... Böylece onun sözünü gönüllü olarak kabul edenler vaftiz edildi; ve o gün neredeyse üç bin ruh eklendi. ...

Her canda korku vardı ve elçiler tarafından birçok harikalar ve işaretler yapıldı. " Elçilerin İşleri 2:38, 41, 43.

"Ve Petrus dedi: Benim ne gümüşüm ne de altım var, fakat elimde olanı sana veriyorum. Nasıralı İsa Mesih adına kalkın ve yürüyün. ...hepinize ve tüm İsrail halkına bilinsin ki, sizin çarmıha gerdiğiniz ve Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adıyla , o, önünüzde bir bütün olarak duruyor."

Elçilerin İşleri 3:6; 4:10

"Ama kendilerine Tanrı'nın krallığı ve İsa Mesih'in adı hakkında vaaz veren Filipus'a inandıkları için hem erkek hem de kadın vaftiz edildiler ." Elçilerin İşleri 8:12

"Fakat sıkıntılı olan Pavlus dönüp ruha şöyle dedi: İsa Mesih adına, sana ondan çıkmanı emrediyorum. Ve hemen dışarı çıktı." Elçilerin İşleri 16:18

Filipililer 2:10 "Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökte, yerde ve yer altında herkes diz çöksün ".

Hangi emrin yerine getirildiği açıktır. İncil'de Matta 28:19'da görüldüğü gibi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına herhangi bir vaftiz, mucize veya vaazın yapıldığına dair bir vaka bildirilmemektedir. Herkes Luka'nın İsa Mesih adına vaaz etme emrine uyuyor. Yukarıdaki son metin, her dizinin Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına değil, "İsa'nın adı" önünde eğileceğini söylüyor. Matta 28:19'un, modern İncillerde okuduğumuz şekliyle metni Kutsal Yazıların tamamıyla uyumlu olmadığından bazı çeviri sorunları sunduğu açıktır. Bazı insanlar, Matta 28:19'un modern İncillerde yer aldığı biçimiyle geçerliliğini savunmak için, o dönemde her şeyin İsa adına yapıldığını, çünkü o dönemde Yahudiler ve havariler arasında İsa'nın adı tartışma konusu olduğunu söylerler. . Ancak Elçilerin İşleri 19'un metnini incelediğimizde bu iddianın boşa çıktığını görüyoruz:

"Pavlus... Efes'e geldi ve orada bazı öğrenciler bularak onlara şöyle dedi: İman ettiğinizde Kutsal Ruh'u aldınız mı ? Ve ona dediler: Kutsal Ruh'un var olduğunu henüz duymadık. Sonra onlara şunu sordu: O halde neyle vaftiz ediliyorsunuz? Ve dediler: Yahya'nın vaftizinde. Fakat Pavlus dedi ki: Şüphesiz Yahya, halka kendisinden sonra gelecek olana, yani İsa'ya inanmalarını söyleyerek tövbe vaftiziyle vaftiz etti.

Tanrım. Ve bunu duyanlar Rab İsa'nın adıyla vaftiz edildiler. Ve Pavlus ellerini üzerlerine koyduğunda, Kutsal Ruh üzerlerine indi; dillerle konuşup peygamberlik ettiler." Elçilerin İşleri 19:1-6

Yukarıdaki pasaj, Vaftizci Yahya'dan vaftiz edilen Efes'teki bazı imanlıların durumunu anlatmaktadır. Pavlus'a, "Kutsal Ruh'un var olduğunu bile duymadık" dediler. Bu nedenle Matta 28:19'da emredildiği gibi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına vaftiz edilmedikleri açıktır. Eğer üçü adına vaftiz edilmiş olsalardı, Kutsal Ruh'un varlığını kesinlikle duymuş olacaktı. Pasaj ayrıca, bu inanlıların "Rab İsa'nın adıyla vaftiz edildikleri" zaman "Kutsal Ruh'un üzerlerine indiğini" ve dillerle konuşup peygamberlik ettiklerini bildirmektedir. Burada cennetin kendisinin yalnızca İsa adına vaftizi tanıdığı açıkça ortaya çıkıyor. Öğrencilerin o dönemde Yahudiler arasında ihtilafı olan isim olduğu için İsa adına vaftiz etmedikleri açıktır; daha ziyade bunu Mesih'in Luka'da sunulan emrine - İsa adına - itaat ederek yaptılar.

Efesli inanlılar farklı bir vaftizle (bu durumda Yahya'nın vaftiziyle) vaftiz edilmişlerdi, ancak İsa adına vaftiz edildikten sonra yükseklerden güç aldılar. Cennet, Kutsal Ruh'u İsa'nın emrettiği vaftizden başka bir vaftiz yoluyla göndermezdi. Bu nedenle, İsa'nın Kendi adına vaftiz emrini verdiği açıktır ve Matta 28:19'un metni, modern İncillerde görüldüğü şekliyle, bir çeviri hatası içermektedir, çünkü bu metin, Kutsal Yazıların çeşitli pasajlarıyla uyumlu değildir. Elçilerin İşleri kitabında yer alır ve ayrıca İsa'nın Luka'da sunulan emriyle de uyumlu değildir. Aslında Kayseryalı Eusebius'un eski versiyonu Matta 28:19'un metnini Luka ve Elçilerin İşleri kitaplarında yer alan hakikatle uyumlu bir şekilde sunar:

"Bu nedenle gidin ve öğrencilerim yetiştirin, onları Benim adımla vaftiz edin..." Matta 28:19

Matta 28:19 metninin kötü tercüme edildiğini anlamak için orijinal dili bilmenize ya da teoloji eğitimi almış olmanıza gerek olmadığını unutmayın. Kendi dilimizde bulunan Kutsal Kitap metinlerini pasajlarla karşılaştırarak dikkatli ve dua dolu bir çalışma bizi gerçeğe götürür. Yukarıda sunulan Caesarea'lı Eusebius versiyonunun arkeolojiye veya antik tarihe göre Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına vaftizi sunan versiyonlardan daha güvenilir olduğunu göstermenin gerekli olmadığını unutmayın; Konuyla ilgili pasajlarda sunulan gerçek, iki versiyon arasında Eusebius'un (onları Benim adımla vaftiz eden) versiyonu, Kutsal Yazıların tanıklığıyla çelişmediği için doğru olabilecek tek versiyondur. Aynı şey bu kitapta sunulan her şey için de geçerli. Tanrı, dua ederek çalışan küçüklere kendi gerçeklerini göstereceğini vaat etmiştir. Ve teologların ve büyük dini liderlerin büyük çoğunluğunun sorguladığı, inanmadığı ve küçümsediği bir gerçeğin, Mesih'in alçakgönüllü takipçileri tarafından keşfedildiği her defasında, Üstad'ın Şu Sözleri yerine gelir:

"İsa şöyle dedi: Ey göklerin ve yerin Rabbi olan Baba, bu şeyleri bilge ve bilgili kişilerden gizlediğin ve bebeklere açıkladığın için sana teşekkür ederim." Matta 11:25

Bu nedenle papazlarımız, kilise liderlerimiz, ilahiyat doktorlarımız ve diğer ünlü Kutsal Kitap bilgileri ve vaizlerimiz Kutsal Yazıların tanıklığını kabul etmezlerse endişelenmeyelim. Bu adamlardan herhangi birinin veya hepsinin birden etkisine izin vermeyelim.

Oruç ve dua ile yapılan hararetli çalışmanın ardından keşfedilen, kalpten gelen İncil hakikatinin incisini bizden alın. İnanç ve uygulama konusunda tek rehberimiz insanların öğretileri değil, Tanrı'nın Sözü olsun. Bizimle ilgili Kutsal Yazı yerine gelsin:

"Peygamberlerde şöyle yazılmıştır: Ve onların hepsine Allah öğretecektir." Yuhanna 6:45

"Mukaddes Kitap çocuğun ilk el kitabı olmalıdır. Ebeveynler bu kitaptan akıllıca talimatlar vermelidir. ALLAH'IN SÖZÜ hayatın kuralı olmalıdır. Onun sayesinde ÇOCUKLAR BABA'NIN ALLAH OLDUĞUNU ÖĞRENİR; ve O'nun Sözü'nün güzel derslerinden O'nun karakteri hakkında bilgi edinmelidir."

Ebeveynler, Öğretmenler ve Öğrenciler için Tavsiyeler, sayfalar. 108 ve 109.
sahibiz